

**ESTUDI SOBRE NORMATIVA COMPARADA EN MATÈRIA DE
PREVENCIÓ D'INCENDIS. PROPOSTES DE MILLORA.**

**ESPais DE PREVENCIÓ: INTERFASE URBANO-FORESTAL.
VORALS DE CARRETERES I ALTRES VIES DE CIRCULACIÓ
RODADA.**

DESEMBRE DE 2018.

Diputació de Girona

Interreg
POCTEFA
COOPEREM

NOTES

Aquest estudi ha estat coordinat pel lletrat Joaquim Llimona Balcells del despatx MES APPLETON LUFF ADVOCATS. La part francesa ha estat preparada pel lletrat Sr. Guillaume Calvet del despatx BDPS AVOCATS.

L'estudi ha estat encarregat en el marc del projecte EFA 169/16/COOPEREM programat en la 2a convocatòria INTERREG V-A POCTEFA 2014-2020 (Programa operatiu de cooperació territorial Espanya – França – Andorra).

El projecte ha estat cofinançat al 65% pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) mitjançant l'esmentat Programa Interreg V-A Espanya-França-Andorra (POCTEFA 2014-2020). L'objectiu del POCTEFA és reforçar la integració econòmica i social de la zona fronterera Espanya-França-Andorra. La seva ajuda es concentra en el desenvolupament d'activitats econòmiques, socials i mediambientals transfrontereres a través d'estratègies conjuntes a favor del desenvolupament territorial sostenible.

ÍNDEX

0- INTRODUCCIÓ: OBJECTIU DE L'ESTUDI	Pàgina 4
I- NORMATIVA RELLEVANT	Pàgina 5
I.a)- UNIÓ EUROPEA	Pàgina 5
I.b)- VESANT SUD: ESPANYA	Pàgina 7
I.b.1)- Normes estatals	Pàgina 7
I.b.2)- Normes de la Comunitat Autònoma de Catalunya	Pàgina 9
I.b.2.a)- Disposicions de rang legal	Pàgina 10
I.b.2.b)- Disposicions de rang reglamentari	Pàgina 23
I.b.2.c)- Competències de les administracions locals	Pàgina 33
I.c)- VESANT NORD: FRANÇA	Pàgina 34
I.c.1)- La legislació i la reglamentació francesa	Pàgina 34
I.c.1.a)- Vesant informativa	Pàgina 35
I.c.1.b)- Component preventiu	Pàgina 39
I.c.2)- Les estructures administratives	Pàgina 44
I.c.2.a) - L'Estat	Pàgina 44
I.c.2.b) - Els Municipis i / o Establiments Públics	Pàgina 44
Cooperació Intercomunal (EPCI)	
II. ANÀLISI COMPARATIVA	Pàgina 47
II.a)- Elements comparatius	Pàgina 47
II.a.1)- Administracions competents	Pàgina 47
II.a.2)- Els instruments preventius	Pàgina 48
II.a.3)- La reglamentació de les interfases urbana forestal.	Pàgina 48
II.b)- Propostes de millora legislativa	Pàgina 62

0-. INTRODUCCIÓ: OBJECTIU DE L'ESTUDI.

Tal i com hem avançat en la nostra oferta el contingut d'aquest estudi consisteix en l'anàlisi i sistematització de la regulació existent a Catalunya i a França, i rellevant per l'àmbit territorial del projecte, relativa a les mesures de prevenció d'incendis en les zones d'interfase entre els espais rurals i urbans.

Això ens ha de permetre aportar elements comparatius i, en conseqüència, eventuais propostes, que permetin, per la via d'una millor concertació legislativa, incrementar l'èxit de la prevenció en una zona integrada per territoris situats en dos Estats diferents i que es caracteritza d'una banda per l'alt risc d'incendi forestal, i d'altra per la continuïtat de les zones forestals i una orografia complexa. Malauradament en les darreres dècades hem assistit a molts episodis de focs en aquesta àrea, alguns de gran extensió i amb freqüència transfronterers.

Una prevenció adequada resulta primordial si es té en compte que cada cop hi han més grans incendis forestals (GIF), que calcinen àrees superiors a 500 hectàrees. Aquests incendis són resultat d'un seguit de factors entre els quals cal mencionar principalment el canvi climàtic, l'augment de la vegetació continuada i l'existència d'habitatges i zones forestals denses en la mateixa àrea, el que es coneix com a zones de interfase urbana forestal. En atenció a l'alt potencial de risc d'incendis en aquestes zones, científics i gestors venen destacant la importància que hi tenen les avaluacions.

6

De fet la protecció de les zones d'interfase urbana forestal, en les que en els darrers 50 anys, al menys a Catalunya, no només s'han inserit urbanitzacions sinó també polígons industrials i altres establiments, ha esdevingut un aspecte de l'ordenació dins les polítiques de prevenció, com a conseqüència dels incendis catastròfics soferts, que han posat de manifest que la gestió d'aquestes zones exigeix una planificació adequada i la col·laboració de totes les autoritats responsables de la lluita contra els incendis forestals.

D'acord amb la focalització del projecte COOPEREM, de cooperació operativa d'emergències i prevenció d'incendis, aprovat pel Comitè de Programació del Programa Operatiu de Cooperació Territorial Espanya-França-Andorra (POCTEFA), aquestes mesures se centren en les interfases entre zones rurals i urbanes i en l'entorn de les vies de circulació rodada, espais claus en la

propagació inicial dels focs forestals, i en conseqüència per una efectiva política de prevenció.

I.- NORMATIVA RELLEVANT.

Hem acotat la normativa a aquelles disposicions que incideixen específicament en els espais objecte de l'estudi i a la fase de prevenció. A continuació recordem les normes bàsiques i també es detallen les normes d'aplicació.

I.a)-. UNIÓ EUROPEA.

La protecció dels boscos contra la contaminació atmosfèrica i els incendis es va abordar en un primer moment mitjançant els Reglaments (CEE) 3528/1986 i 2158/92, que varen expirar el 31 de desembre de 2001. Aquest darrer va aprovar un "Programa Comunitari per a la protecció dels boscos contra els incendis", amb una durada inicial de 5 anys, prorrogats per igual període.

Posteriorment el Reglament (CE) 2152/2003, de 17 de novembre, del Parlament Europeu i el Consell, sobre el seguiment dels boscos i de les interaccions mediambientals en la Comunitat, crea l'acció comunitària anomenada Forest Focus, integrant els Reglaments anteriorment esmentats en un instrument legislatiu únic. Aquest nou Reglament va donar continuïtat a les iniciatives de la UE en matèria de sistemes d'informació sobre incendis, integrant el Sistema Europeu d'Informació d'Incendis Forestals, EFFIS (European Forest Fire Information System), creat l'any 2000 per la Direcció General de Medi Ambient de la Comissió (DG ENV) i el Joint Research Center (JRC) per donar suport a les administracions encarregades de la defensa front als incendis forestals a la UE i països veïns, tant en l'àmbit de la prevenció, com de la lluita i la restauració.

L'acció va concloure el 31 de desembre de 2006, en ser derogada pel Reglament (CE) relatiu a l'instrument financer per al medi ambient LIFE+, si bé les activitats del EFFIS continuen fins 2015, quan passa a formar part del programa COPERNICUS. Actualment l'EFFIS integra a 40 països d'Europa, Orient Mitjà i Nord Àfrica. Posa doncs un focus d'atenció a la regió Mediterrània.

És important assenyalar que resulten de gran interès els informes anuals de l'EFFIS sobre l'evolució dels incendis forestals a Europa, Orient Mitjà i Nord Àfrica. Concretament en el darrer informe, corresponent a 2017, es fa una referència al curs dels treballs endegats per la Comissió Europea i el grup d'experts en incendis forestals per a l'elaboració de recomanacions, entre d'altres, en matèria de la millora de la prevenció d'incendis forestals.

Cal recordar també que el sistema EFFIS incorpora en 2012 una proposta d'esquema de classificació harmonitzada de les causes dels incendis forestals a Europa, (European Fire Database), davant les grans diferències en les estructures de dades i definicions nacionals en aquesta matèria, producte de les diferents estructures organitzatives nacionals i l'absència d'una política forestal comuna. Resulta interessant assenyalar que les dades contingudes a la base de dades europea d'incendis forestals responen a conceptes prèviament definits. Així per exemple els termes "forest", "terreny forestal", "terrenys naturals" o "agricultura" es basen en les definicions de la FAO.

Això no obstant, si bé la legislació europea ha contribuït a homogeneïtzar els marcs jurídics nacionals, segueixen existint grans diferències entre Estats membres, especialment quant a la terminologia. L'establiment d'un sistema harmonitzat de dades segueix sent encara avui dia un repte en matèria d'incendis forestals.

Avui no existeix doncs un instrument normatiu específic a nivell d'Unió Europea sobre incendis forestals, però les mesures de prevenció (i reparació) formen part de les actuacions subvencionables en alguns dels programes UE, com LIFE +. De tota manera l'acte més rellevant és el Reglament 1305/2013 relatiu a l'ajut al desenvolupament rural a través del Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER), que en el seu article 24 enumera ajuts per prevenir i reparar els danys causats per incendis, catàstrofes i desastres naturals.¹ Algunes de les mesures estan pensades per a les zones d'interfase rural i urbana.

Finalment l'enfocament UE sobre incendis incorpora també la dimensió protecció civil. Per tant, hem de considerar també la Decisió 1313/2013 relativa a un Mecanisme de Protecció Civil de la Unió (actualment en procés de reforma), que contempla també mesures preventives, i estableix que els fons de la UE serviran per promoure la prevenció sostenible de catàstrofes.

¹ La vigència d'aquest reglament coincideix amb el període de programació 2014/2020. Molt probablement serà substituït per un nou l'any 2020, que cobri el període 2021/2027.

Del conjunt de normes i iniciatives UE, a efectes d'aquest informe, és important remarcar que un dels seus objectius és contribuir a l'harmonització de conceptes, el que és rellevant en totes les fases de les polítiques en relació als incendis forestals, per suposat també en la prevenció.

Tot i que el territori cobert pel projecte COOPEREM se situa en la mateixa zona de risc, no podem oblidar que inclou a dos Estats, amb estructures administratives, instruments legislatius i repartiment de competències diferents. Per tant aquest objectiu de reforçar l'harmonització és especialment convenient.

I.b)-. VESANT SUD: ESPANYA.

I.b.1)-. Normes estatals.

L'any 1968 es va aprovar una llei d'incendis forestals derogada l'any 2003. Avui cal fer esment a la Llei estatal 43/2003, de 21 de novembre, de forests, modificada l'any 2006 i 2015, que regula específicament els incendis forestals.

9

Aquesta llei delimita les competències de les administracions públiques, estatal, autonòmiques i locals, reconeixent les competències de les Comunitats Autònomes en matèria de forests, aprofitaments forestals i prevenció d'incendis, tenint en compte les competències de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient i forests que corresponen a l'Estat. Alhora determina els òrgans de coordinació i participació de la política forestal espanyola.

No obstant aquest repartiment formal establert al nostre ordenament jurídic, en aquesta matèria resulta cabdal la col·laboració interadministrativa, tant entre l'Estat i les comunitats autònomes, entre aquestes, com entre les comunitats autònomes i les administracions locals.

Concretament en matèria de prevenció d'incendis forestals l'article 44 de la llei preveu que l'Administració General de l'Estat i les Comunitats Autònomes organitzaran coordinadament programes específics de prevenció d'incendis forestals. Per a aquesta planificació es tindrà en compte la Directriu bàsica de

planificació de protecció civil d'emergència per a incendis forestals -publicada mitjançant Ordre ministerial de 2 d'abril de 1993- i els plans específics que se'n deriven. Així mateix preveu que les administracions públiques desenvoluparan programes de conscienciació i sensibilització per a la prevenció d'incendis forestals, fomentant la participació social i afavorint la coresponsabilitat de la població en la protecció dels boscos.

És a partir de l'adopció d'aquesta Directriu quan es comença a definir a nivell de tot el territori un tractament específic per a les zones d'interfase urbana forestal, establint l'obligació de redactar Plans d'Autoprotecció per a tots aquells nuclis de població aïllats, urbanitzacions, o similars que es trobin ubicats en zones de risc. Cal dir que Catalunya ha estat una Comunitat Autònoma pionera a aquest respecte, essent la primera en adoptar, ja en 1995, una normativa específica de mesures de prevenció d'incendis aplicables a urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana i situades a menys de 500 metres de terrenys forestals. Com detallarem més endavant, ja en 2003 aprova la Llei de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions situats en terreny forestals, que es desenvolupa mitjançant reglament l'any 2005.

Quant a les Comunitats Autònomes, la Llei 43/2003, estableix l'obligació de regular en forests i àrees confinants l'exercici de totes aquelles activitats que puguin donar lloc a risc d'incendi i establir normes de seguretat aplicables a edificacions, obres, instal·lacions elèctriques i infraestructures de transport en terrenys forestals i els seus voltants, que puguin implicar risc d'incendi o ser afectats per aquests. En particular estableix l'obligació de regular de forma específica la prevenció d'incendis forestals i les mesures de seguretat en les zones d'interfase urbana forestal.

Igualment contempla la intervenció en la prevenció dels incendis forestals de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, així com de les institucions autonòmiques i locals, dins l'àmbit de les seves competències respectives i de conformitat amb la planificació en matèria de protecció civil.

La Llei preveu també que les administracions públiques podran regular la constitució de grups de voluntaris per col·laborar en la prevenció i extinció i fomentaran les agrupacions de propietaris forestals i altres entitats interessades en la conservació dels boscos i la seva defensa contra els incendis.

Així mateix, la llei constata la necessitat de la planificació forestal a escala general, instituint l'Estratègia Forestal Espanyola i el Pla Forestal Espanyol, aquest darrer aprovat pel Consell de Ministres de 5 de juliol de 2002 per al període 2002-2030. Aquest darrer instrument de planificació bàsica es basa en el respecte de les competències autonòmiques i proposa com a un dels seus principis inspiradors la complementarietat de les actuacions entre les administracions competents.

En matèria de lluita contra els incendis forestals la millora de la prevenció s'identifica com a un dels tres objectius del Pla. Per desenvolupar aquest objectiu es proposen, entre d'altres, les mesures següents:

- La introducció de normes legals dissuasives de la utilització del foc per interessos econòmics i aplicació de les sancions previstes a la legislació forestal i el Codi Penal.
- La sensibilització social sobre els riscos i les precaucions que s'han d'adoptar en activitats a l'aire lliure, especialment en les zones boscoses i també adjacents.
- El foment de l'associacionisme forestal per a la intensificació de la silvicultura preventiva (tallafocs, cremes controlades, etc.) i l'enfortiment de la infraestructura de protecció (punts d'aigua, bases aèries, etc.).
- El desenvolupament de normativa d'àrees tallafocs en les zones de interfase urbana forestal per a l'autoprotecció de les urbanitzacions, inclosa en els plans d'ordenació urbana.

I.b.2)- Normes de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

Pel que fa a l'acció legislativa i reglamentària de la Generalitat de Catalunya, ens trobem amb un marc normatiu vigent configurat per diverses lleis, un seguit de disposicions reglamentàries dictades pel Govern, diverses ordres dictades pels departaments competents, així com un Pla especial d'emergències per incendis forestals a Catalunya (INFOCAT), aprovat en la seva darrera versió per Acord del Govern de l'any 2014.

D'aquest conjunt de normes convé destacar-ne les que es relacionen a continuació, assenyalant, respecte de cadascuna d'elles, les principals disposicions referents a les mesures de prevenció relacionades amb l'objecte del present estudi.

I.b.2.a)- Disposicions de rang legal.

-. Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya

La prevenció dels incendis es regula al Capítol II del Títol III (articles 29 a 45). De la regulació prevista cal destacar els aspectes següents:

- Atribució de les competències en matèria de prevenció al Departament competent en matèria de medi natural, en col·laboració amb els altres departaments de l'Administració de la Generalitat, les entitats locals, les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF) i els particulars (art. 33).
- El Govern declara les Zones d'Alt Risc d'Incendi a proposta del Departament competent, declaració que té una vigència mínima d'un any, i les entitats locals incloses en aquestes zones han de tenir un Pla de Prevenció d'Incendis Forestals que ha d'aprovar el mateix Departament, fins i tot per silenci positiu. La llei determina les mesures que ha de contenir aquest pla, que vincula a tots els actors anteriorment citats (art. 40).

-. Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya.

12

Aquesta disposició legal de naturalesa organitzativa es projecta sobre una matèria en la que ostenten competències concurrents l'Estat i les Comunitats Autònomes. Constitueix el seu objecte l'ordenació general de les accions i els serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments a Catalunya, i també la fixació de l'estructura i el règim estatutari del Cos de Bombers de la Generalitat i la regulació del finançament d'aquests serveis. Destaquem les disposicions següents:

- El Cos de Bombers de la Generalitat, adscrit al Departament competent en matèria de Governació, desenvolupa les funcions de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments corresponents a la Generalitat.
- El Cos de Bombers de la Generalitat i personal laboral que l'hi dona suport poden actuar fora del territori de Catalunya, en supòsits excepcionals o d'emergència, si la naturalesa del servei a prestar ho requereix, a petició de l'autoritat competent. Això sol produir-se en zones frontereres amb continuïtat forestal.

- En els municipis de menys de vint mil habitants que no prestin el servei de prevenció i extinció d'incendis, aquest ha d'ésser establert per la Generalitat, sens perjudici de la competència municipal per a prestar-lo. S'han d'establir per reglament les condicions per a la prestació d'aquest servei (art. 46).

- En els municipis de més de vint mil habitants, la prevenció i l'extinció d'incendis constitueixen un servei mínim, tal com estableix l'article 64 de la Llei 8/1987, del 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya. En aquests municipis, si es dona algun dels supòsits dels articles 65 i 66 de la Llei 8/1987, del 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya, poden sol·licitar la dispensa de la prestació del servei al Govern. En aquest cas, n'assumeixen la prestació els serveis de prevenció i extinció d'incendis de la Generalitat, sens perjudici del que estableix l'article 65.2 de l'esmentada Llei.

El procediment per a aquesta dispensa s'inicia amb la sol·licitud del municipi, que es resol, amb audiència prèvia d'aquest, per acord del Govern de la Generalitat, en què ha de constar que el govern assumeix el servei, les circumstàncies d'aquesta assumpció i l'aportació econòmica municipal al finançament del cost del servei.

Ultra la dispensa esmentada, aquests municipis poden utilitzar, per a la prestació dels serveis, altres fórmules de col·laboració i cooperació previstes per la legislació vigent.

13

En el supòsit que un municipi de més de vint mil habitants no presti el servei de prevenció i extinció d'incendis i no s'aculli a cap de les fórmules anteriors, correspon als serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de la Generalitat d'executar subsidiàriament la competència local, d'acord amb l'article 136 de la Llei 8/1987. En aquest cas, pertoca al Govern de la Generalitat, amb audiència prèvia de l'ajuntament afectat, de determinar l'aportació econòmica municipal al finançament del cost del servei (art.47).

- Els alcaldes dels municipis afectats han d'ésser informats del desplegament del Cos de Bombers de la Generalitat i de les actuacions que aquest porti a terme dins el terme municipal respectiu (art.49).

- D'acord amb llur pròpia normativa, el cos d'agents rurals de la Generalitat i les agrupacions de defensa forestal exerceixen les funcions de prevenció d'incendis dels béns forestals i, en general, del patrimoni natural de Catalunya,

en col·laboració amb els serveis municipals de bombers i amb el Cos de Bombers de la Generalitat (Disposició Addicional Primera).

- Els municipis i les diputacions que disposen de serveis de prevenció i extinció d'incendis propis poden establir, de mutu acord amb la Generalitat, un procés de transferència de llurs serveis de prevenció i extinció d'incendis (Disposició Transitòria Sisena).

-. Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

Aquesta llei regula la protecció civil a Catalunya, la qual comprèn les accions destinades a protegir les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes i de calamitats públiques. La llei regula la planificació en aquesta matèria, integrada pels plans territorials, els plans especials i els plans d'autoprotecció, i l'estructura organitzativa de la protecció civil. Es aplicable a tot el territori de Catalunya i per a totes les situacions d'emergència, sens perjudici del que estableix la legislació de l'Estat per a les emergències declarades "de interès nacional", segons aquesta mateixa legislació.

14

Aspectes d'interès:

- L'acció pública en matèria de protecció civil té com a finalitats bàsiques entre d'altres la prevenció, entesa com el conjunt d'actuacions encaminades tant a la disminució dels riscos com a llur detecció immediata, mitjançant la vigilància (art. 3).

- El Pla de protecció civil de Catalunya ha d'ésser aprovat pel Govern a proposta del Conseller/a de Governació, amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. Aquest Pla ha d'integrar els diversos plans territorials i especials, i ha de contenir la previsió d'emergències a què es pot veure sotmès el país a causa de situacions de catàstrofe o calamitats públiques, el catàleg de recursos humans i materials disponibles i els protocols d'actuació per a afrontar-les, a més de les directrius bàsiques per a restablir els serveis i recuperar la normalitat (art.16).

- Els plans territorials preveuen amb caràcter general les emergències que es poden produir en l'àmbit respectiu. Els nivells bàsics de planificació són el conjunt de Catalunya i els municipis. No obstant això, hi pot haver plans d'àmbit

territorial supramunicipal si les característiques especials dels riscos o dels serveis disponibles ho aconsellen.

Els municipis amb una població superior als vint mil habitants i els que, sense arribar a aquesta població, tenen la consideració de turístics o els que són considerats de risc especial per llur situació geogràfica o llur activitat industrial, segons la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, han d'elaborar i aprovar plans bàsics d'emergència municipal que garanteixin la coordinació i l'aplicació correctes en llur territori del Pla de protecció civil de Catalunya. Els plans bàsics d'emergència municipal són aprovats pels plens de les corporacions municipals respectives, amb la informació pública i l'informe previs de la comissió municipal de protecció civil, si n'hi ha, i són homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

El Govern ha de promoure l'elaboració de plans bàsics d'emergència en els municipis que no tenen l'obligació legal de fer-ho. El procediment d'elaboració, aprovació i homologació d'aquests plans és el mateix que el dels municipis que hi són obligats. El Govern, les comarques i la resta d'entitats supramunicipals han de prestar suport i assistència tècnica a la planificació municipal de protecció civil (art.17).

15

- Els plans especials estableixen les emergències generades per riscos concrets la naturalesa dels quals requereix uns mètodes tècnics i científics adequats per a avaluar-los i tractar-los.

Són objecte de plans especials, en els àmbits territorials que ho requereixin, les emergències produïdes pels riscos d'inundacions, sísmics, químics, de transport de mercaderies perilloses, d'incendis forestals i volcànics i els altres que determini el Govern, sens perjudici de la legislació vigent. Els plans especials es declaren d'interès de Catalunya. En la seva elaboració participen les entitats locals i altres organismes afectats (art. 18). En matèria d'incendis cal esmentar el Pla especial d'emergències per incendis forestals a Catalunya (INFOCAT) aprovat en 2014.

- Regulació dels plans d'autoprotecció que la llei obliga a adoptar a les persones, les empreses i, en general, les entitats i els organismes que fan activitats que poden generar situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública, com també als centres i les instal·lacions, públics i privats, que poden resultar afectats de manera especialment greu per situacions d'aquest caràcter. Els subjectes obligats han de mantenir els mitjans personals

i materials necessaris per a afrontar situacions de risc i d'emergència (art. 19 i 20).

- En relació a la intervenció de les administracions locals en l'estructura organitzativa de la protecció civil, la llei determina que els municipis són les entitats bàsiques de la protecció civil a Catalunya i disposen de capacitat general d'actuació i de planificació en aquesta matèria. Exerceixen les funcions que els atribueix aquesta llei i qualsevol altra que, sense contravenir-la, resulti necessària en l'àmbit de llur col·lectivitat per a la protecció de les persones, dels béns i del medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes o de calamitats públiques.

Correspon als plens dels ajuntaments:

a) Aprovar el Pla bàsic d'emergència municipal, els plans específics municipals, els plans d'actuació municipal i, en general, qualsevol altre instrument de planificació de protecció civil d'àmbit municipal.

b) Crear la Comissió Municipal de Protecció Civil.

c) Les altres funcions que li atorgui la legislació vigent (art. 47).

- Els centres municipals de coordinació operativa (CECOPAL)

Els ajuntaments que per llei són obligats a adoptar plans de protecció civil han de crear i mantenir centres de coordinació operativa, en les condicions que fixi per reglament el Govern i, en tot cas, han d'actuar en coordinació amb el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT), que és l'òrgan administratiu adscrit al departament competent en matèria de Governació al qual la llei atorga les funcions de coordinació i informació de l'estructura de la protecció civil de Catalunya (art. 49).

- A nivell comarcal es preveu que els consells comarcals participen en les tasques de protecció civil a Catalunya i exerceixen les funcions establertes per aquesta llei i qualsevol altra normativa que, sense contravenir-la, resulti necessària en l'àmbit de llur col·lectivitat per a la protecció de les persones, dels béns i del medi ambient.

Els consells comarcals han de prestar suport, assistència i cooperació a les funcions municipals de protecció civil i poden crear i mantenir un centre de coordinació d'emergències comarcals, per delegació expressa dels municipis interessats, que ha d'estar comunicat i s'ha de coordinar amb els centres municipals de coordinació operativa i amb el CECAT. Correspon als consells

comarcals d'elaborar i aprovar els plans d'assistència i suport en matèria de protecció civil, per als municipis de llur àmbit. S'han d'establir per reglament el contingut i el procediment per a aprovar-los. Aquests plans han d'ésser homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya i han de respectar els plans municipals de protecció civil (art. 50).

- Les comissions locals de protecció civil: els municipis amb més de cinquanta mil habitants, els municipis que, sense arribar a aquesta població, tenen en llur terme empreses, entitats, centres o instal·lacions obligats a adoptar plans d'autoprotecció, segons el que estableix l'article 7, i els municipis de caràcter especial tipificats en l'article 17.2 han de crear una comissió municipal de protecció civil. En la resta de municipis, la creació d'aquesta comissió és facultativa i correspon de decidir-ho, si és procedent, al ple de l'ajuntament.

La Comissió Municipal de Protecció Civil és integrada per l'alcalde, que la presideix, i per representants de l'ajuntament i de les altres administracions que disposen de serveis afectes als plans municipals; per representants de les entitats col·laboradores en funcions de protecció civil i de l'associació de voluntaris i voluntàries, si n'hi ha; pels directors o directores dels plans d'autoprotecció de les empreses i dels centres del municipi que hi siguin convocats, i pel personal tècnic que es consideri necessari. La Comissió Municipal de Protecció Civil té caràcter consultiu, deliberant i coordinador, i exerceix les funcions que li assignen les lleis, els reglaments i les ordenances municipals.

17

Els consells comarcals poden crear comissions comarcals de protecció civil, amb caràcter consultiu, deliberant i coordinador, i d'assistència i cooperació per als municipis. El Govern ha de determinar-ne per reglament les funcions (art. 51).

- En relació als serveis d'autoprotecció es regula la seva integració en la protecció civil. Concretament es preveu que els serveis de vigilància, protecció i lluita contra incendis de les empreses públiques i les privades, i també el conjunt de recursos i serveis propis d'autoprotecció de les empreses, les entitats, els centres i les instal·lacions dotats de plans d'autoprotecció, es consideren, a tots els efectes, col·laboradors en la protecció civil. Els recursos i els serveis indicats poden ésser afectats als plans de protecció civil de les diverses administracions i mobilitzats en el cas que s'activin, sempre que no vagin en detriment del Pla d'autoprotecció al qual estiguin adscrits. En aquest supòsit, actuen sota l'autoritat i la direcció superior del director o

directora del pla activat, sempre que quedi un mínim de mitjans i de personal d'intervenció a l'empresa (art. 52).

Pel que fa a la direcció dels plans d'autoprotecció es preveu que els directors o directores dels plans d'autoprotecció han de participar en totes les tasques de prevenció, previsió, planificació, coordinació i actuació, en general, sobre protecció civil per a les quals siguin requerits per les autoritats de protecció civil, i han d'assistir a les reunions, les entrevistes i les compareixences a les quals siguin convocats.

Els directors o directores dels plans d'autoprotecció han de comunicar a les autoritats de protecció civil qualsevol circumstància o incidència que afecti la situació de risc coberta pel pla o l'operativitat dels recursos i els serveis previstos per a combatre-la (art. 53).

- El capítol V (arts. 65 a 71) regula les relacions interadministratives i les actuacions que en poden derivar, partint de la base que la protecció civil a Catalunya forma una estructura integrada i que totes les administracions implicades tenen el deure de col·laborar-hi, recíprocament i amb lleialtat, dins l'exercici de llurs competències. Així, aquesta llei estableix l'intercanvi d'informació, l'assistència i l'auxili, l'audiència prèvia, la possibilitat d'establir convenis, la coordinació i la substitució com a mecanismes per a fer efectives les relacions interadministratives i el deure de col·laboració.

El Govern pot, per mitjà dels instruments de planificació que ha d'aprovar segons aquesta llei, dictar instruccions per a la coordinació dels plans locals de protecció civil i dels centres locals de coordinació operativa. La necessària coordinació operativa amb les autoritats de l'Estat s'exerceix ordinàriament per mitjà del Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT).

-. Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions situats en terreny forestals.

Aquesta Llei ha sofert dues modificacions, una el 2014 i l'altra el 2017.

És una norma clau per les interfases urbanes rurals. El seu objecte és establir mesures de prevenció d'incendis forestals en les urbanitzacions, els nuclis de

població, les edificacions i les instal·lacions situats en terrenys forestals o en la franja de cinc-cents metres que els envolten.

Aspectes principals:

1-. Plànol de delimitació de les urbanitzacions, les edificacions i les instal·lacions afectades.

a). Els ajuntaments han de determinar, mitjançant un plànol de delimitació, les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions afectades per aquesta llei. Correspon al ple de cada ajuntament d'aprovar aquest plànol de delimitació, el qual, un cop aprovat, s'ha de trametre al Departament competent en matèria de Medi Natural. Els ajuntaments poden acordar amb ens supramunicipals i amb l'Administració de la Generalitat els mecanismes de suport necessaris per a l'elaboració del plànol de delimitació de les urbanitzacions, les edificacions i les instal·lacions afectades (art. 2).

b). El termini per a l'elaboració dels plànols de delimitació es va establir en sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei (Disposició Addicional Tercera).

c). A partir de l'aprovació del plànol de delimitació, els subjectes obligats al compliment de les disposicions d'aquesta Llei disposen d'un termini de sis mesos pel seu compliment.

19

2-. Imposa un seguit d'obligacions a les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions objecte de regulació i relatives a les mesures de prevenció d'incendis forestals (art.3).

a). Assegurar l'existència d'una franja exterior de protecció d'almenys vint-i-cinc metres d'amplada al voltant, lliure de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida que compleixi les característiques que s'estableixin per reglament.

b). Mantenir el terreny de totes les parcel·les i zones verdes interiors a la franja de protecció en les mateixes condicions que s'estableixin per a les franges de protecció.

c). Elaborar un pla d'autoprotecció contra incendis forestals que s'ha d'incorporar al pla d'actuació municipal, d'acord amb el Pla de protecció civil d'emergències per a incendis forestals a Catalunya (Infocat), segons el que estableix la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

d). Disposar d'una xarxa d'hidrants homologats per a l'extinció d'incendis que compleixi les característiques establertes per decret.

e). Mantenir nets de vegetació seca els vials de titularitat privada, tant els interns com els d'accés, i les cunetes.

Es preveu que s'han de regular per reglament la retirada i l'eliminació de les restes vegetals procedents de la poda i la neteja.

3-. Subjectes obligats (art. 4).

a). Les obligacions establertes per l'article 3 han d'ésser complertes per la comunitat de propietaris de la urbanització o per l'entitat urbanística col·laboradora corresponent.

b). Si no s'ha constituït cap de les entitats a què fa referència l'apartat 1, els propietaris de les finques de la urbanització responen solidàriament del compliment de les obligacions establertes per l'article 3.

c). Les obligacions establertes en relació amb les edificacions i les instal·lacions aïllades han d'ésser complertes pels propietaris respectius.

d). En relació amb els treballs de neteja a què fan referència les lletres a, b i e de l'article 3.1, si no els han fet els subjectes obligats, correspon al municipi de fer-los. El municipi pot establir la taxa per a la prestació d'aquests serveis d'acord amb la normativa reguladora de les hisendes locals. Així mateix, corresponen al municipi les tasques de neteja dels vials i els camins interns i d'accés a la urbanització, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local.

e). Els promotors que presentin plans o projectes de noves urbanitzacions han d'incorporar al projecte el pla d'autoprotecció contra incendis corresponent, la previsió de xarxa d'hidrants i els estatuts reguladors de l'òrgan de gestió o de la junta, que, independentment del sistema d'actuació urbanística, han d'establir, com a mínim, la regulació de les obligacions de l'article 3.

f). En el cas que les urbanitzacions, els habitatges o les edificacions es trobessin entre dos o més termes municipals o amb la franja de protecció en un terme municipal que no és el de les finques, s'han d'establir els convenis interadministratius corresponents entre els municipis i, si escau, la comarca o un altre ens local supramunicipal, que delimitin clarament els mecanismes d'execució forçosa de les obligacions d'aquesta Llei en règim de col·laboració.

4-. Senyalització i informes (art. 5).

a). L'amplada i les característiques de la franja de protecció de cada urbanització, nucli de població, edificació o instal·lació ha d'ésser d'almenys vint-i-cinc metres i les seves característiques han d'ésser les establertes per reglament. A instàncies de les administracions competents es pot incrementar l'amplada de la franja de protecció o modificar-ne les característiques sempre que es disposi d'un informe tècnic forestal que ho justifiqui.

b). Els carrers sense sortida de les urbanitzacions han d'ésser senyalitzats degudament.

5-. Afectacions.

a). Constitució de la servitud forçosa i dret d'accés (art.6).

1. En els terrenys inclosos en la franja de protecció que regula l'article 3.1.a que no pertanyen a la urbanització, s'hi estableix una servitud forçosa per a accedir a aquesta i fer-hi els treballs de neteja necessaris.

2. L'accés als terrenys inclosos en la franja de protecció ha d'ésser durant el temps estrictament necessari per a la realització de treballs de neteja, que s'ha de fer pel punt menys perjudicial o incòmode per a les finques gravades i, si és compatible, pel punt més convenient per a les finques beneficiàries.

3. La servitud d'accés dona dret a una indemnització a càrrec dels subjectes a què fa referència l'article 4.1 i 2, que consisteix en el valor de la part afectada de la finca servent i la reparació dels perjudicis que el pas pugui ocasionar.

4. En el cas que no es permeti l'accés a una finca, es pot dur a terme, quan s'escaigui, l'execució subsidiària dels treballs de neteja que siguin necessaris.

5. En tot el que no és previst en aquesta Llei, és aplicable a la servitud el règim establert al capítol II de la Llei 22/2001, del 31 de desembre, de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent.

6-. Mesures econòmiques (art.7)

a). Sens perjudici de la taxa a què fa referència l'article 4.4, els municipis poden establir preus públics per la prestació dels serveis determinats per les lletres a, b i e de l'article 3.1.

b). Amb la finalitat de contribuir econòmicament al compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, la Generalitat ha d'incloure en els seus pressupostos un programa anual de subvencions i ha d'impulsar acords de cooperació econòmica amb altres administracions.

c). Els ajuntaments i els òrgans de gestió o les juntes de les urbanitzacions a què fa referència l'article 4.1 poden ésser beneficiaris dels ajuts que els departaments de la Generalitat estipulin per al compliment de les disposicions d'aquesta Llei.

7-. Inspecció (art.8)

a). Corresponen als departaments competents en les matèries regulades per aquesta Llei i als ajuntaments als quals pertanyin les urbanitzacions, d'acord amb els protocols que s'estableixin, la inspecció i el control de l'aplicació de les mesures de prevenció d'incendis forestals regulades per aquesta Llei.

b). Els subjectes obligats per les mesures establertes per aquesta Llei han de prestar la màxima col·laboració per a l'acompliment de les tasques d'inspecció.

c). Les actes d'inspecció del compliment de les mesures establertes per aquesta Llei, esteses d'acord amb els requisits legals pertinents per funcionaris als quals es reconeix la condició d'autoritat, tenen valor probatori dels fets que hi consten i, si s'escau, poden donar lloc a la incoació de l'expedient sancionador que correspongui.

d). Els òrgans corresponents dels departaments de la Generalitat competents en la matèria i els dels ajuntaments s'han de notificar mútuament les actuacions inspectores dutes a terme.

8-. Infraccions (art. 9).

a). Constitueixen infraccions administratives les accions i les omissions que contravenen les disposicions d'aquesta Llei.

b). Són infraccions lleus el incompliment d'obligacions formals, com el facilitar amb retard la documentació sol·licitada.

c). Són infraccions greus, entre altres:

- Disposar d'una franja exterior de protecció inferior als vint-i-cinc metres d'amplada.

- No permetre l'accés a què dona dret la servitud regulada per l'article 6.

- No presentar el pla d'autoprotecció contra incendis forestals. - Impedir els

treballs de neteja en les franges de protecció. -. Oposar resistència a l'actuació inspectora.

d). Són infraccions molt greus, entre altres:

-. No disposar de cap franja exterior de protecció lliure de vegetació baixa i arbustiva i amb la massa arbòria aclarida.

-. No mantenir el terreny de les parcel·les interiors i de les zones verdes lliures de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida, durant el període de màxim risc d'incendi.

-. No disposar de xarxa d'hidrants homologada per a l'extinció d'incendis.

-. No disposar d'un pla d'autoprotecció contra incendis forestals.

9-. Responsabilitat (art. 10).

a). Són responsables de les infraccions els subjectes a què fa referència l'article 4.1, 2 i 3, i també tota persona o entitat que dificulti l'execució de les obligacions establertes per aquesta Llei.

b). En el cas que no existeixi cap dels òrgans de gestió o de les juntes dotades de personalitat jurídica pròpia per a complir les obligacions que estableix aquesta Llei o en el cas que siguin insolvents, els propietaris de les finques responen solidàriament de la comissió de la infracció.

c). En el cas de la infracció regulada per l'article 9.3.b, n'és responsable el titular de la finca gravada amb la servitud.

23

10-. Sancions i multes coercitives (arts. 11 a 14).

1-. Es preveuen les següents multes: a) Infraccions lleus: fins a 600 euros; b) infraccions greus: de 601 euros fins a 10.000 euros i c) infraccions molt greus: de 10.001 euros fins a 100.000 euros.

A més es poden adoptar l'adopció de mesures correctores i la indemnització pels danys i perjudicis ocasionats com a conseqüència de la infracció.

2-. Les sancions imposades per aquesta Llei es graduen tenint en compte els criteris següents: a) Els perjudicis causats a les persones, els béns materials i el patrimoni natural; b) la capacitat econòmica dels infractors; c) L'existència d'intencionalitat i d) la reincidència.

3-. Multes coercitives. En el cas d'incompliment de les obligacions derivades dels requeriments formulats a l'empara del que estableix aquesta Llei, es poden imposar multes coercitives de fins a una quantia màxima de 2.000 euros, amb un màxim de tres multes consecutives.

- Es poden declarar zones d'actuació urgent, seguint el procediment regulat pel capítol III del títol III de la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya, i, amb els efectes que s'hi estableixen, determinats terrenys en què calgui preservar especialment els valors naturals, ecològics o paisatgístics, delimitant perímetres de protecció prioritària contra incendis (Disposició Addicional Primera).

- Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis

L'objecte d'aquesta llei és l'ordenació i la regulació generals de les actuacions públiques de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis. Aquesta llei desvincula la seguretat en cas d'incendi del procediment estrictament ambiental establert fins aleshores a la normativa vigent en matèria de prevenció i control ambiental de les activitats.

24

Resten sotmesos a aquesta llei els establiments, les activitats, les infraestructures i els edificis situats en el territori de Catalunya que puguin generar una situació de risc per a les persones, els béns o el medi ambient en cas d'incendi, definint aquests conceptes en els termes següents:

- a) Activitat: l'explotació d'una indústria o un establiment destinada a la producció o la distribució de béns o a la prestació de serveis.
- b) Edifici: la construcció fixa feta amb materials resistents destinada a ésser habitada per persones o a altres usos.
- c) Establiment: l'edifici, la part o el conjunt d'edificis, la zona, la instal·lació o l'espai susceptible de servir per a l'explotació d'una activitat.
- d) Infraestructura: el conjunt dels elements materials que permeten el desenvolupament d'una activitat econòmica i social, constituït per obres relacionades amb les vies de comunicació i el desenvolupament urbà i rural, com ara ports, aeroports, línies ferroviàries, túnels o carreteres, entre altres.

Entre d'altres, queden sotmesos al control preventiu de la Generalitat, en el marc del corresponent procediment d'intervenció administrativa:

- Els establiments d'ús residencial públic, d'acord amb el Codi tècnic de l'edificació si tenen un nombre de places superior a 20.
- Els càmpings situats a menys de 500 metres de zones forestals
- Els túnels de carretera i ferroviaris, a partir de 400 m de longitud
- Les carreteres i línies ferroviàries, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.
- Els ports i els aeroports.

La llei estableix els supòsits i el contingut de la competència municipal i de la Generalitat i estableix l'obligació de col·laborar en la seguretat en cas d'incendi, recíprocament i amb lleialtat, en l'exercici de llurs competències respectives.

Aquesta llei deroga el Decret 241/1994, del 26 de juliol, sobre condicionaments urbanístics i de protecció contra incendis en els edificis, complementaris de la NBE-CPI/91, norma que establia els condicionants que afecten les edificacions situades prop de zones forestals, a la qual es remetien les normes en matèria de prevenció d'incendis forestals (Decrets 64/1995, de 7 de març i 123/2005, de 14 de juny), remissió que actualment cal fer a la Llei 3/2010.

I.b.2.b)- Disposicions de rang reglamentari.

Les principals normes de caràcter reglamentari són les següents:

- **Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals.**
- **Decret 46/1999, de 23 de febrer, d'ampliació de termini per adoptar mesures de prevenció d'incendis forestals en urbanitzacions.**
- **Ordre MAB/62/2003, de 13 de febrer, per la qual es despleguen les mesures preventives que estableix el Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals.**
- **Decret 268/1996, de 23 de juliol, pel qual s'estableixen mesures de tallada periòdica i selectiva de vegetació en la zona d'influència de les línies aèries de conducció elèctrica per a la prevenció d'incendis forestals i la seguretat de les instal·lacions.**

Estableix les condicions de neteja de la vegetació en les que les zones d'influència de les línies aèries de conducció elèctrica hauran de ser mantingudes pels seus titulars.

- **Decret 130/1998, de 12 de maig, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals en les àrees d'influència de carreteres.**

- **Decret 123/2005, de 14 de juny, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana.**

- **Decret 312/2006, de 25 de juliol, pel qual es regula la gestió del foc tècnic per part del personal dels serveis de prevenció i extinció d'incendis de la Generalitat de Catalunya.**

- **Ordre MAH/360/2005, de 5 d'agost, sobre mesures urgents per a la prevenció d'incendis forestals.**

Ordre que defineix, per l'aplicació de mesures previstes en la normativa estatal, els espais oberts a Catalunya com tots els terrenys forestals, siguin o no poblats d'espècies arbòries, i la franja de 500 metres que els envolta, d'aquells territoris afectats per l'activació del nivell d'actuació 3 del Pla Alfa previst en el Pla especial d'emergències per incendis forestals de Catalunya (INFOCAT).

26

- **Ordre AAM/111/2013, de 24 de maig, per la qual es despleguen les mesures preventives per a la lluita contra els incendis forestals relatives a l'activitat agrícola. (i les seves modificacions).**

Estableix una sèrie de mesures preventives pels treballs amb maquinària agrícola entre el 15 de juny i el 15 d'agost, entre les 14:00 i les 17:00 hores.

Analitzem més en detall les més rellevants a efectes d'aquest informe:

- **Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals.**

- S'aplica a tots els terrenys forestals de Catalunya, arborats o no i a una franja de 500 metres.

- Defineix els conceptes de zona de seguretat i de protecció.

Zona de seguretat: una franja de terreny lliure de vegetació baixa i arbustiva, d'arbres i de restes vegetals o de qualsevol mena de material que pugui propagar el foc.

Zona de protecció: una franja de terreny permanentment lliure de vegetació baixa i arbustiva, amb la massa forestal aclarida (densitat d'arbres adults inferior a 150 peus/ha, amb una distribució homogènia sobre el terreny), les branques baixes esporgades (un terç de la seva alçada amb un màxim de 5 metres), i neta de vegetació seca i morta durant l'època de màxim risc d'incendi, així com de qualsevol mena de residu vegetal o d'altre tipus que pugui afavorir la propagació del foc.

- Enumera les normes que cal aplicar tot l'any. Ens fixem en les rellevants per aquest informe, tenint en compte que el Decret 241/1994, de 26 de juliol, al qual es remet en diverses ocasions ha estat derogat per la Llei 3/2010, del 18 de febrer:

- Àmbits físics:

- Urbanitzacions

27

Article 2 derogat per la DD de la Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions situats en terreny forestals.

- Habitatges i explotacions agràries

Els habitatges situats fora d'urbanitzacions o nuclis urbans i les instal·lacions agrícoles, ramaderes i forestals aïllats, als quals sigui d'aplicació aquest Decret, adequaran les seves instal·lacions en funció del grau de perill i de l'activitat que desenvolupen, d'acord amb el Decret 241/1994 i la normativa que s'estableixi.

- Vies de comunicació

Carreteres: Les entitats propietàries o concessionàries de carreteres i altres vies públiques han de mantenir com a zona de seguretat una franja mínima d'un metre a comptar des del límit exterior de la calçada.

Vies de tren: Els titulars i responsables d'instal·lacions ferroviàries tenen l'obligació de mantenir una amplada mínima de dos metres des dels rails com a zona de seguretat.

- Treballs de neteja i manteniment en zones de seguretat i de protecció
Els treballs de neteja i manteniment de les zones de seguretat i protecció no es podran realitzar durant el període comprès entre el 15 de març i el 15 d'octubre, excepte autorització prèvia de la Generalitat.
Les restes vegetals no es podran deixar dins la zona de protecció o la zona de seguretat.

- Ajuntaments

Amb independència de les mesures que s'estableixen en aquest Decret, els ens locals, dins l'àmbit de les seves competències, adoptaran les mesures addicionals de prevenció que considerin oportunes d'aplicació a les zones forestals del seu terme municipal i les comunicaran al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Els ens locals, dins les seves competències i d'acord amb els recursos de què disposin, col·laboraran amb els òrgans i agents del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a vetllar pel compliment de les previsions d'aquest Decret.

- Divideix l'any en dos períodes.

- Entre el 16 d'octubre i el 14 de març:

Mesures preventives

Es podrà encendre foc en terrenys forestals amb les següents mesures preventives:

- a) Netejar la zona en què s'efectuï la crema i/o aquella en què s'utilitzi un bufador en un radi de 3,5 m fins a descobrir el sòl. La crema s'efectuarà com a mínim a 10 metres de distància respecte d'aquells arbres que tinguin més de 60 cm de circumferència, mesurats a 1,20 metres del terra.
- b) La flama generada per la crema no superarà en cap cas els 3 metres d'alçada.
- c) La crema començarà i acabarà amb llum de dia, excepció feta dels focs d'esbarjo. En cap cas no s'abandonarà el lloc fins a la seva total extinció.

- Entre el 15 de març i 15 d'octubre

La prohibició de fer foc en terrenys forestals i franja de protecció és pràcticament total, fora de zones d'esbarjo en espais especialment habilitats. Es preveu no obstant un règim especial d'autoritzacions, que atorga la Generalitat, i que in situ els agents rurals poden suspendre.

Es declaren zones d'alt risc d'incendi forestal durant el període comprès entre el 15 de juny i el 15 de setembre, tots dos inclosos, les situades als termes municipals que figuren a l'annex de la disposició.

Preveu a més mesures especials per les zones d'alt risc d'incendi en el període de 15 de març a 15 de setembre.

-. A la prohibició de fer foc, s'afegeix la de fer activitats que generin restes vegetals. A més els ajuntaments hauran de redactar plans de prevenció d'incendis forestals. Cal dir que la majoria de municipis de l'alt Empordà estan ubicats en zona d'alt risc d'incendi.

Finalment preveu que en situacions meteorològiques de risc extrem, es puguin adoptar mesures extraordinàries, com la prohibició de circulació de vehicles i persones.

Aquest decret ve complementat:

-. **Decret 46/1999, de 23 de febrer, d'ampliació de terminis per adoptar mesures de prevenció d'incendis forestals en urbanitzacions.** Un cop els terminis han estat exhaurits aquesta disposició ha esdevingut obsoleta.

-. **Ordre MAB/62/2003, de 13 de febrer, per la qual es despleguen les mesures preventives que estableix el Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals, que obliga a comunicar tot foc que es vulgui fer en el període de març a octubre i estableix el model.**

-. **Decret 123/2005, de 14 de juny, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana.**

Aquesta disposició reglamentària desenvolupa les mesures de la Llei 5/2003, que hem vist, i s'aplica a les urbanitzacions que no tenen una continuïtat immediata amb la trama urbana i que estan situades a menys de cinc-cents metres de terrenys forestals i a les edificacions i les instal·lacions aïllades situades en terrenys forestals. En queden excloses les edificacions i les instal·lacions destinades a explotacions agrícoles i ramaderes i els habitatges que hi són vinculats.

El Decret defineix una sèrie de conceptes:

- a) Urbanització: agregat de parcel·les i edificacions destinades a l'habitatge emplaçat de manera no connexa amb el nucli urbà primigeni i històric.
- b) No tenir continuïtat immediata amb la trama urbana: tenir una posició en el territori separada dels sòls urbans o urbanitzables ja urbanitzats.
- c) Terrenys forestals: els que tenen aquesta consideració d'acord amb la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.
- d) Període de màxim risc d'incendi: període comprès entre el 15 de juny i el 15 de setembre per a les zones especificades com a zona d'alt risc d'incendi.
- e) Franja exterior de protecció: és la franja de terreny, amb una amplada mínima de 25 metres, lliure de vegetació seca i amb la massa arbòria aclarida i podada que compleix les característiques que s'estableixen a aquest Decret.
- f) Subjectes obligats: les persones físiques i jurídiques a què fa referència l'article 4 de la Llei 5/2003, de 22 d'abril. Es a dir, els propietaris de les urbanitzacions, organitzats o individualment, i sinó ho fan ho pot fer l'ajuntament.
- g) Pla d'autoprotecció contra incendis forestals: és la previsió de les accions i mesures de resposta i emergència davant dels incendis forestals, que han de redactar els subjectes obligats.

30

Pel que fa a la planificació i prevenció, el Decret preveu, per part dels Ajuntaments, l'elaboració i aprovació d'un plànol de delimitació de les urbanitzacions, edificacions i instal·lacions, situades en el seu terme municipal, i en les zones regulades pel Decret que s'incloguin en l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret. Alhora es preveu que s'elabori un pla d'autoprotecció contra incendis forestals

Com a mesures concretes es regulen:

- Franja exterior de protecció: que ha de complir amb els requisits que el Decret estableix en el seu annex 2. Convé tenir en compte que les zones verdes o vials perimetrals existents a partir del límit es poden computar com a part de la franja exterior de protecció. Aquestes franges han de tenir accés, en la mesura dels possibles a través de la xarxa viària de la urbanització. Si els terrenys no pertanyen a la urbanització i s'hi estableix una servitud forçosa pels treballs de neteja, es preveu un dret d'indemnització.
- Parcel·les interiors, s'han de mantenir lliures de vegetació seca i han de ser objecte de treballs d'aclarida.

- Xarxa d'hidrants. Ha d'estar homologada i complir els requisits que marca la norma catalana.

- Vials interns i d'accés i cunetes, s'han de mantenir nets de vegetació seca per tal de permetre l'entrada de manera segura, la sortida i la circulació de qualsevol tipus de vehicles en qualsevol situació. Per tal que no s'acumuli vegetació seca, els vials esmentats han de tenir una zona d'1 metre, comptada a partir del seu extrem exterior, lliure de vegetació arbustiva, herbàcia seca i de restes vegetals morts. Pel que fa a la vegetació arbòria no podrà suposar la continuïtat entre les capçades d'ambdues bandes de la via, com tampoc la de la massa forestal que confina a cada banda.

- Residus de la poda i neteja. S'han de triturar, portar a plantes de tractament o ser cremats, amb l'escaient autorització del Govern.

És important remarcar que els ajuntaments podran establir, de conformitat amb la normativa reguladora de les hisendes locals, els instruments econòmics necessaris per al cas que executin subsidiàriament les actuacions previstes.

Finalment també destacar que la Generalitat i els ajuntaments que correspongui podran inspeccionar l'efectiu compliment d'aquestes mesures de prevenció.

- Decret 130/1998, de 12 de maig, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals en les àrees d'influència de carreteres

Aquest Decret s'aplica en el període de 15 de març a 15 d'octubre, a les àrees d'influència o franja de cinc-cents metres que envolta les carreteres, les autovies i les autopistes de Catalunya. També s'aplicarà a les carreteres que travessin espais inclosos dins el PEIN, sempre i quan no contradiguin les mesures de protecció específiques.

Conté un seguit de definicions rellevants :

a) Zona de seguretat: franja de terreny lliure de vegetació arbustiva, herbàcia seca i de restes vegetals morts. Pel que fa a la vegetació arbòria no podrà suposar la continuïtat entre les capçades d'ambdues bandes de la via, com tampoc la de la massa forestal que confina a cada banda.

b) Zona de protecció: franja de terrenys formada per una massa arbrada i/o arbustiva aclarida, que evita la continuïtat vertical i horitzontal entre els estrats arbustiu i arbori.

El recobriment de la massa arbòria haurà de ser inferior al 75% del total.

c) Element funcional: tota zona permanentment afectada per la conservació de la carretera o per l'explotació del servei públic viari, com les destinades a descans, estacionament, serveis de control de trànsit, instal·lacions per a l'explotació de la via, auxili i atenció mèdica d'urgència, peatges, parades d'autobusos i altres finalitats auxiliars de la via.

d) Plataforma: zona de la via destinada a l'ús dels vehicles, formada per la calçada i els vorals.

e) Voral: cadascuna de les franges disposades a ambdós costats de la calçada, que serveix per contenir el ferm i per donar un marge de seguretat als vehicles i als vianants.

f) Calçada: la zona construïda i condicionada per a la circulació de vehicles.

g) Cuneta: rasa o conducció situada a la vora de la carretera, destinada a recollir les aigües de la pluja que s'escorren per la calçada i els talussos.

Estableix que són els organismes responsables de les carreteres o les empreses concessionàries de vies o d'elements funcionals de la carretera, qui estan obligats a mantenir unes zones de seguretat i de protecció.

32

Com a mesures de prevenció:

- S'ha de mantenir una zona de seguretat d'1 m, que podrà ser ampliada excepcionalment, a partir de l'extrem exterior de la calçada. En el cas d'existir vorals pavimentats, la zona de seguretat d'1 m serà considerada a partir de l'aresta del paviment. Defineix els treballs a realitzar i el tractament de les restes.

- S'ha d'establir una zona de protecció, d'una amplada mínima de 3 m en autopistes i autovies, i de 2 m en la resta de les carreteres, amplada ampliable excepcionalment. Defineix els treballs a realitzar i el tractament de les restes.

- Els organismes responsables o concessionàries hauran de presentar plans de treball, biennals o triennals. L'ús d'herbicides haurà d'estar degudament justificat.

- Els estudis d'impacte ambiental prestaran una atenció al risc d'incendis, en funció de factors com la combustibilitat de la vegetació, la continuïtat de la massa forestal, els incendis produïts, i podran obligar a mesures complementàries.

- En la revegetació de talussos i desmunts, es seleccionaran espècies de baixa inflamabilitat que dificultin l'inici i la propagació del foc.

Finalment cal assenyalar que la Generalitat elaborarà un mapa dels incendis produïts en l'entorn de les carreteres.

- Decret 312/2006, de 25 de juliol, pel qual es regula la gestió del foc tècnic per part del personal dels serveis de prevenció i extinció d'incendis de la Generalitat de Catalunya

Aquest Decret té per objecte regular la gestió del foc tècnic per part dels serveis de prevenció i extinció d'incendis de la Generalitat de Catalunya en les actuacions de prevenció activa d'incendis de vegetació i d'extinció d'incendis de vegetació previstes en aquesta disposició. Ens centrem en la prevenció.

De les definicions cal destacar d'una banda la prevenció activa d'incendis de vegetació: conjunt d'actuacions efectuades pels serveis de prevenció i extinció d'incendis de la Generalitat de Catalunya sobre el territori destinades a evitar o minimitzar amb caràcter previ els incendis o la seva extensió i a facilitar la capacitat de resposta ràpida, segura i contundent quan es produeixen.

D'altra, el foc tècnic: ignició controlada, dirigida i realitzada per les persones membres dels serveis de prevenció i extinció d'incendis de la Generalitat en base a unes condicions meteorològiques definides i una anàlisi de comportament d'incendi preestablert. Enumera ells tipus de foc tècnic: contrafocs, cremes d'eixamplament i crema de gestió de combustible vegetal.

El Decret assenyala la prevenció activa d'incendis de vegetació com una competència de la Generalitat, i la descriu:

- a) El manteniment de les infraestructures d'extinció d'incendis i del seu entorn per tal que puguin ser utilitzades en l'extinció i disposin de franja de seguretat amb baixa càrrega de vegetació per facilitar les tasques d'extinció des d'aquelles atès que el comportament del foc en aquestes zones tractades se situarà per sota de la capacitat d'extinció del Cos de Bombers de la Generalitat.
- b) Les cremes de gestió de combustible vegetal en terrenys urbans i agrícoles.
- c) Les cremes de gestió de combustible vegetal en terrenys forestals i en els 500 metres que els envolten, amb l'autorització prèvia del Departament de Medi Ambient i Habitatge, amb la finalitat de gestionar la vegetació en punts crítics del territori.
- d) L'estassada i desbrossament de la vegetació, enteses com l'eliminació amb mitjans mecànics de la vegetació superficial herbàcia o arbustiva d'un terreny per tal de disminuir el comportament del foc en cas d'incendi de vegetació.

e) Les altres que siguin necessàries amb la finalitat de garantir de forma preventiva la seguretat de les persones i els béns davant de situacions de risc generades per incendis de vegetació.

Com es desprèn de l'anàlisi de les normes adoptades, aquest cos normatiu es caracteritza per una certa dispersió de normes i una manca d'articulació entre les disposicions dictades en l'àmbit de la protecció civil i les adoptades en l'àmbit de la política forestal. Aquesta circumstància s'explica en part per l'absència d'avaluacions ex-post de les disposicions normatives i instruments existents, així com per un sistema canviant de distribució de competències i responsabilitats entre els diversos departaments de l'Administració de la Generalitat, provocat pels canvis d'organització derivats de les successives reestructuracions del Govern.

Al marge de les normes de caràcter reglamentari a les quals s'ha fet referència, cal fer esment també al **Pla especial d'emergències per incendis forestals de Catalunya (INFOCAT)**, revisat per Acord del Govern de la Generalitat de 21 d'octubre de 2014. Aquest Pla, aprovat inicialment pel Govern el 29 de setembre de 1994, va ser objecte d'una primera revisió l'any 2003 i d'una segona revisió en 2010. L'any 2012 se'n va fer una actualització. La versió actual de 2014 n'és una revisió.

El Pla INFOCAT té per objectiu fixar el marc jurídic i funcional per fer front a les emergències per incendis forestals a Catalunya, per mitjà de l'establiment dels avisos, l'organització i els procediments d'actuació dels serveis de la Generalitat de Catalunya, de les altres administracions públiques i de les entitats privades rellevants. Es tracta d'un instrument centrat en la fase d'extinció, però inclou la quantificació i localització dins de tot el territori de Catalunya, dels aspectes fonamentals per a l'anàlisi del risc, vulnerabilitat, zonificació del territori i desplegament de mitjans i recursos i localització d'infraestructures de suport per als treballs en situacions d'emergències. És a dir, tot i que no està orientat a la prevenció, el seu contingut permet decidir els moments adequats per a les mesures de prevenció i proposar actuacions que disminueixin el risc d'incendis.

Cal assenyalar que els municipis inclosos dins el projecte COOPEREM se situen majoritàriament en l'espectre d'aquells que acumulen més factors de risc.

I.b.2.c)- Competències de les administracions locals.

A nivell local, els ajuntaments tenen atribuïdes competències en l'àmbit de la prevenció i lluita contra incendis, així com en matèria de protecció del medi, que han d'exercir d'acord amb la legislació estatal i autonòmica. Aquestes competències estan previstes essencialment a l'article 40 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya, l'article 25.2,f) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del Règim Local, modificada per la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, i l'article 66.3, lletres c) d) i f) del Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril i l'article 84.2, f) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol.

Quant a les diputacions, tenen atribuïdes competències en matèria d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, tal com es preveu a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i al Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, abans esmentats. Aquestes funcions també es poden complir a favor de les comarques per mitjà de convenis de col·laboració entre diputacions i consells comarcals. D'altra banda, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, modificada per la Llei 27/2013, estableix que és competència pròpia de les diputacions la prestació de serveis de prevenció i extinció d'incendis en els municipis de menys de 20.000 habitants que no procedeixen a prestar-los.

Per tant els municipis són actors amb responsabilitats destacades en la prevenció de incendis forestals, actuant en el marc de les normes superiors, i específicament autonòmiques. En aquest sentit la Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions situats en terrenys forestals i el Decret 123/2005, de 14 de juny, que la desenvolupa, fixen les obligacions municipals quant a la protecció de les urbanitzacions, i que succintament hem exposat.

D'altra banda, la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya, estableix que les entitats locals poden establir normes addicionals de prevenció quant als terrenys forestals del seu municipi.

I.c)-. VESANT NORD: FRANÇA.

En el cas francès, la funció legislativa en aquest àmbit s'exerceix bàsicament per part de les estructures centrals de l'Estat, com correspon a un país amb

una estructura territorial molt més centralitzada. En aquest sentit, els Prefectes departamentals tenen una funció essencial en la implementació d'aquestes normes, i pertocuen també als municipis, i en particular a l'autoritat de l'alcalde responsabilitats destacades en la prevenció i lluita contra els focs. Convé destacar les següents disposicions legislatives:

- Llei nº87-565, de 22 de juliol de 1987, relativa a l'organització de la seguretat civil, la protecció del bosc contra l'incendi i la prevenció de riscos importants.
- Llei nº 95-101, de 2 de febrer de 1995, relativa a l'enfortiment de la protecció del medi ambient
- Llei nº 2016-340, de 22 de març de 2016, relativa a la protecció dels boscos contra els incendis.
- Codi forestal.
- Codi del medi ambient.
- Codi general de comunitats territorials.

I.c.1)- La legislació i la reglamentació francesa

La reglamentació francesa en matèria d'incendis inclou una vesant informativa i una preventiva.

36

La vesant informativa es tradueix en la preparació, sota l'autoritat del prefecte del departament i l'alcalde, de dos documents que informen a la població:

- El dossier departamental de grans riscos (DDRM) registre a l'escala d'un Departament tots els riscos per municipi. Explica els fenòmens i presenta les mesures de salvaguarda.
- El Document d'Informació de Grans Perills Municipals (DICRIM) enumera les mesures de salvaguarda basades en el risc en el territori municipal, incloses les mesures que ha assumit sota els seus poders policials.

El component o vesant preventiu es tradueix en l'elaboració, sota l'autoritat del prefecte del departament, de dos documents de prevenció:

- En els departaments implicats (32 departaments del sud de França), el Pla departamental de protecció contra incendis forestals, que defineix l'estratègia de prevenció d'incendis adoptada per les autoritats públiques.

Pel que fa a la planificació, cal distingir dos tipus de documents: documents de protecció forestal (PAFI, Pla de gestió forestal contra incendis) i documents de protecció urbanística (PPRif).

- En aquests mateixos departaments, el pla de prevenció de riscos d'incendis forestals (PPRif), que permet, per la seva banda, en zones molt afectades pel perill de prescriure mesures per reduir la vulnerabilitat dels reptes actuals i supervisar, mitjançant una regulació adaptada, el desenvolupament urbà del territori. Aquest pla, establert a nivell municipal o intermunicipal, pot ser contrari als permisos d'urbanisme.

- A més, el Codi Forestal preveu obligacions particulars en matèria de desbrossament.

I.c.1.a)-. Vesant informativa.

- El dossier departamental de grans riscos (DDRM) (Codi de Medi Ambient)

Els DDRM contenen la totalitat de les dades, tan nacionals, regionals com departamentals, necessàries per informar els ciutadans complint amb el dret a la informació.

37

Pel que fa als riscos, hi trobem:

- La cartografia i la llista de tots els municipis afectats pels principals riscos.

- La llista dels principals riscos identificats al departament, les seves conseqüències previsibles per a les persones, la propietat i el medi ambient.

- La història d'esdeveniments i accidents coneguts i significatius que es produeixen al departament, que constitueixen una veritable memòria del risc per a les poblacions. Es resumeixen els principals estudis, llocs web o documents de referència que es poden consultar per obtenir informació completa.

El DDRM menciona les mesures de prevenció, de protecció i de salvaguarda i descriu les modalitats de mitigació que poden dur-se a terme, pel que fa a la intensitat dels perills i de la vulnerabilitat dels reptes, per reduir-ne els efectes.

Per establir el DDRM, el prefecte recorrerà a totes les fonts d'informació existents sobre l'estat del coneixement dels riscos i a tota la documentació relativa a les mesures de prevenció:

- Els decrets sobre la zonificació sísmica de França i els municipis sotmesos a risc volcànic,
- Els plans de prevenció de riscos naturals i tecnològics,
- Els plans d'intervenció específics
- Els plans d'emergència especialitzats,
- Les ordres de les prefectures en qüestió (risc d'incendi o risc especial),
- Atles de zones inundables,
- Mapes de situació per fenòmens d'allaus,
- Els diferents inventaris realitzats per les institucions públiques competents (BRGM),
- Les mesures de prevenció existents (anunci d'inundació),
- El coneixement local (memòria de risc).

El context regional també s'especifica risc per risc a escala de la conca fluvial, la geologia regional, el massís muntanyós o forestal, la conca o el polígon industrial...

38

Aquesta informació diversa permet elaborar un panorama dels fenòmens registrats al departament el quals són susceptibles de causar danys.

Les informacions presenten les àrees en risc, amb els principals elements del departament susceptibles de ser amenaçats, en particular els establiments que reben finançament públic (ERP): llars de gent gran, escoles, hospitals o clíniques, supermercats i edificis necessaris per al gestió de la crisi (centres de rescat, gendarmeries, ...).

El Prefecte registra a la DDRM les accions preventives implementades en el departament, especialment en línia amb els objectius i el programa d'acció del pla de prevenció de riscos naturals, un document d'orientació de 5 anys, en termes de :

- Coneixement del risc: cartografia, inventari, memòria, estudis específics...
- Seguiment i previsió

- Mesures de mitigació col·lectiva i individual: per reduir el risc i la vulnerabilitat dels reptes.
- Tenint en compte en el desenvolupament principalment a través de SCOT, PPR i documents de planificació.
- Informació i educació preventiva: establiment de marques per identificar crescudes d'aigua més altes que les conegudes, informar els llogaters i compradors d'habitatges, sensibilització i formació de professionals i escolars, ...

Finalment, el document recorda les instruccions de comportament que s'han d'adoptar en cas de crisi i especifica l'organització del relleu a nivell departamental i també individual.

-. El Document d'Informació de Grans Perills Municipals (DICRIM) (Codi de Medi Ambient)

EL DICRIM conté les dades locals, departamentals i nacionals necessàries per informar els ciutadans complint amb el dret a la informació.

Elaborat a partir de les informacions disponibles transmeses pel representant de l'estat en el departament, el prefecte, conté quatre grans tipus d'informació:

39

- Coneixement de riscos naturals i tecnològics en el municipi,
- Les mesures adoptades pel municipi, amb exemples d'implementació,
- Les mesures de salvaguarda que s'han de respectar en cas de perill o alerta,
- El pla de publicació d'aquestes instruccions: l'alcalde defineix el pla de publicació seguint la normativa del municipi, en els locals i terrenys esmentats en el decret, d'acord amb l'ordre del 27 de maig de 2003 relatiu a la publicació de les instruccions de seguretat per donar a conèixer al públic. El pla es troba al DICRIM. Els propietaris o operaris dels locals i terrenys afectats per la informació han d'assegurar-se que es mostrin. A més de tota la informació que l'alcalde pugui trobar útil per al ciutadà o els documents que s'hagin utilitzat o que hagin estat presents durant les campanyes de comunicació (pòsters, fulletons, tríptics ...)

L'estableix l'alcalde amb el suport del seu consell municipal, amb el suport dels serveis tècnics del municipi quan s'escaigui, d'un beneficiari privat o dels serveis descentralitzats de l'estat que se li posen a disposició.

Es pot adreçar als membres de la comissió departamental de riscos naturals majors per a obtenir consell sobre el contingut i la forma.

Per establir el DICRIM, l'alcalde utilitzarà totes les fonts d'informació existents sobre l'estat del coneixement dels riscos i tota la documentació relativa a les mesures preventives:

- Els decrets sobre la zonificació sísmica de França i els municipis sotmesos a risc volcànic,
- Els plans de prevenció dels riscos naturals i tecnològics,
- Els plans d'intervencions particulars,
- Els plans de rescat especialitzats,
- Les ordres de les prefectures en qüestió (risc de foc forestal o risc particular),
- Els atles de zones inundables,
- Els mapes de localització dels fenòmens d'allaus,
- Els diferents inventaris duts a terme pels establiments públics competents (BRGM),
- Les mesures de prevenció existents (anunci de crescudes),
- Els coneixements locals (memòria del risc).

La diversa informació permet elaborar un resum dels fenòmens identificats al municipi i que són susceptibles de causar danys.

Determinen les àrees de risc, que s'han de cartografiar en el document final tant en forma de mapa de risc com en un mapa general.

L'alcalde estableix a continuació un inventari dels elements principals del departament susceptibles de ser amenaçats, en particular els establiments finançats amb fons públics: llars de gent gran, escoles, hospitals o clíniques, supermercats i edificis necessaris per al gestió de la crisi (centres de rescat, gendarmeries, ...).

A continuació, l'alcalde recull les mesures de prevenció existents :

- Consideració del risc en l'urbanisme (PPR o Pla Local d'urbanisme (PLU) a través del fitxer "Porter à connaissance" (donar a conèixer) transmès per l'Estat),
- Publicació del risc,

- Plans particulars de situació de seguretat,
- Anunci de crescudes,
- Pla municipal de salvaguarda.

Finalment, el document recorda les consignes de comportament que s'han d'adoptar en cas de crisi i senyala les mesures de prevenció accessibles als particulars:

- Respecte del reglament dels PPR i de les normes constructives,
- Stockage dels elements preuats fora de les zones de risc o, en el cas d'un habitatge, fora dels nivells amenaçats,
- Preparació dels atalls,
- Ancoratge al sòl dels dipòsits de petroli,
- Instal·lació dels comptadors elèctrics per sobre del nivell d'aigua previsible.

I.c.1.b)- Component preventiu.

- Els Plans de Protecció dels Boscos Contra els Incendis (PPFCI) (Codi Forestal)

41

Tots els territoris que tenen un risc elevat d'incendi estan dotats d'un PPFCI.

Els articles L.133-2 i R. 133-1 a R. 133-11 del Codi Forestal, precisen els objectius, el contingut i les modalitats d'elaboració i de revisió dels PPFCI.

Els seus objectius són, d'una banda, reduir el nombre d'inicis de focs forestals i zones cremades (promoure la implementació de tàctiques d'atac ràpid i vèncer els incendis incipients abans d'arribar a la superfície d'una hectàrea), d'altra banda, la prevenció de les conseqüències d'aquests incendis sobre les persones, propietats, activitats econòmiques i socials i entorns naturals.

Aquests plans inclouen, per massa forestal:

- una avaluació de l'estratègia i del dispositiu implementat en matèria de prevenció, vigilància i lluita contra els incendis i la coherència del conjunt;
- els objectius prioritaris i la descripció de les accions a realitzar durant 7 anys;

- les prescripcions en matèria de treballs de neteja a nivell departamental;
- les poblacions a donar en prioritats d'un PPRN;
- les modalitats de coordinació entre els actors que es duran a terme per aplicar les prescripcions del pla.

- Els Plans de Prevenció de Riscos Naturals Previsibles en matèria d'incendis forestals (PPRN) (Codi forestal i Codi del medi ambient)

El Pla de prevenció de riscos naturals (PPRN), regulat pel Codi mediambiental, és un document normatiu de prevenció per tenir en compte els riscos en els documents d'urbanisme i reduir la vulnerabilitat de les persones i els béns.

El seu propòsit és recollir el coneixement dels riscos en un determinat territori, deduir una delimitació de les zones exposades i prescriure les condicions d'urbanisme, construcció i gestió de noves construccions i ús del sòl.

També defineix mesures per a la gestió i l'ús d'actius existents en zones de risc, així com les mesures generals de prevenció, protecció i salvaguarda que han de prendre les comunitats i els particulars.

42

Permet també orientar el desenvolupament cap a zones lliures de risc.

L'elaboració del PPR sol començar amb una anàlisi històrica dels principals fenòmens naturals que han afectat el territori d'estudi.

Després d'aquesta anàlisi, disposem d'una cartografia dels perills que permet avaluar la importància dels fenòmens predictibles.

Aquest mapa, després de consultar amb els diferents socis locals (i després d'analitzar qüestions locals en termes de seguretat i planificació), constitueix la base de la reflexió que donarà lloc al PPR.

El document final del PPR es compon:

- d'un informe de presentació que conté l'anàlisi dels fenòmens que es tenen en compte, així com l'estudi del seu impacte sobre les persones i els béns, existents i futurs. Aquest informe també estableix els principis d'elaboració del PPR i la motivació de la regulació;

- d'un mapa regulador, a escala 1/10.000 en general i 1/5.000 en sectors urbans, que delimiten les àrees regulades pel PPR;
- d'un reglament que precisa les regles que s'aplicaran a cada zona.

Les normes del PPR d'incendis forestals (PPRIF) prohibeixen o regulen fortament l'establiment de noves construccions i els tipus d'hàbitat que es poden autoritzar en zones d'alt risc.

En altres sectors, assegura que les noves construccions no agreugin els fenòmens (franja de prohibició de construcció) i no siguin vulnerables en cas d'incendis.

Les normes del PPRIF també s'apliquen a les construccions existents i als diferents usos possibles del sòl als quals es poden fer obligatoris.

Aquestes normes poden tractar sobre les construccions (materials ignífugs, tancaments i persianes de protecció, sala de contenció), l'ús i explotació de les propietats (plantacions de baix combustible), normes de prevenció (treballs de neteja, prohibició barbacoes i de fumar, informació a aquest efecte, aïllament de productes altament inflamables), protecció (reserves d'aigua i terminals de reg) i de salvaguarda (via d'evacuació, sistema d'alerta, desbloqueig accessos).

El PPRIF és una servitud d'utilitat pública annexada al Pla Local d'urbanisme de la comunitat.

Les regles del PPR són obligatòries en tots els permisos de construcció i constructors.

Les regles del PPR s'imposen a qualsevol permís de construcció i constructors.

L'incompliment de les mesures obligatòries del PPRIF pot generar sancions que poden anar fins la demolició de les construccions o a clàusules especials d'assegurança davant el "Bureau central de tarification".

Les PPRIF són les eines privilegiades de l'Estat per reduir les conseqüències dels grans incendis i garantir la seguretat de les persones i mercaderies que viuen prop de les zones forestals.

El Pla permet imposar condicions sobre noves construccions en àrees de risc; aquestes condicions van fins la prohibició.

Aquests PPRIF tenen com a objectiu controlar la interfase d'hàbitat-bosc i evitar construccions aïllades que poden ser l'origen de focs i són difícils de protegir en cas d'incendi.

S'apliquen en complement d'un dispositiu previst en el Codi Forestal, que inclou mesures obligatòries de treballs de neteja que s'apliquen de dret als territoris sensibles al focs forestals.

- Els treballs de desbrossament (Codi forestal)

En els 32 departaments del sud de França (departaments de les regions Aquitaine, Corse, Languedoc-Roussillon, Midi-Pyrénées, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte d'Azur més Ardèche i Drôme), el desbrossament i el manteniment lliure de restes estan regulats amb precisió.

Aquesta obligació també s'aplica als boscos ubicats en municipis especialment exposats als incendis forestals i que apareixen en un decret prefectoral.

44

El treball de neteja s'ha de realitzar a una profunditat mínima de 50 metres al voltant de construccions i instal·lacions.

Es pot augmentar a 100 metres per l'ajuntament o en les zones de major risc definides pel PPRIF (les anomenades zones vermelles).

Les rutes d'accés privades ha de permetre el pas d'un camió de bombers (equivalent al BRP) mitjançant la realització d'un gàlib de seguretat (4 m d'alçada per 4 m d'ample sense vegetació a l'eix de la pista).

L'obligació dels treballs de neteja s'estén, si és el cas, a propietats veïnes.

A les zones urbanes, l'obligació dels treballs de neteja s'estén a tots els terrenys no urbanitzades.

En absència de P.L.U. i en àrees d'urbanització difusa, el Prefecte pot augment la distància de 50 metres a 200 metres.

També estan inclosos els terrenys inclosos en una operació urbanística i els terrenys dels càmpings.

El mateix s'aplica als terrenys inclosos en el perímetre d'un pla de prevenció de riscos, en el qual es prescriu l'obligació de treballs de neteja.

Els propietaris de les construccions, explotacions i instal·lacions, terrenys (o els seus successors) són responsables de dur a terme els treballs de neteja i assumir el seu cost.

L'Alcalde és l'encarregat de controlar l'execució d'aquests treballs de neteja.

Si les parts interessades no realitzen les feines prescrites, el municipi l'ofereix automàticament després de requerir al propietari i a càrrec seu.

El municipi recuperarà les quantitats incorregudes pels treballs del propietari responsable.

En cas de carència de l'Alcalde, el Prefecte reemplaça el municipi.

En cas de no compliment de l'obligació dels treballs de neteja, i independentment dels procediments penals, després d'un requeriment de l'Alcalde sense resultat, el propietari pot respondre a una multa de fins a 30 € per metre quadrat, sotmesa a l'obligació dels treballs de neteja.

45

Quan els terrenys es troben a més de 200 metres de terrenys forestals, el Codi Forestal estableix que el Prefecte pot dictar qualsevol mesura per garantir la prevenció dels incendis forestals, facilitar la lluita contra aquests incendis i limitar les conseqüències.

El Codi forestal també preveu els treballs de neteja i manteniment sense restes en els següents casos:

- carreteres obertes al trànsit públic en zones a menys de 200 metres de terrenys forestals;
- vies fèrries on els terrenys forestals es troben a menys de 20 metres de la via;
- línies elèctriques.

I.c.2)-. Les estructures administratives.

I.c.2.a) -. L'Estat

En matèria de protecció contra els incendis, l'Estat primer ha de proporcionar la informació als representants electes i als ciutadans a través del Dossier Departamental de Grans Riscos (DDRM), i també donar a conèixer els documents d'urbanisme.

Aquesta informació requereix un coneixement previ del risc permès per l'anàlisi dels fenòmens i les qualificacions dels riscos.

El coneixement del risc es tradueix en dos documents normatius: el Pla de prevenció de riscos (PPR) i el Pla de protecció dels boscos contra els incendis (PPFCI).

L'Estat també garanteix el seguiment dels fenòmens, l'alerta i l'organització dels plans d'emergència en relació amb els altres actors.

Excepcionalment, l'ús de procediments d'expropiació pot ser necessari si el desplaçament de poblacions quines vides serien amenaçades per un perill particularment greu resulta ser l'única solució.

46

I.c.2.b) -. Els Municipis i / o Establiments Públics de Cooperació Intercomunal (EPCI).

Com l'Estat, els Alcaldes o els responsables de estructures intercomunals tenen el deure d'informar als seus ciutadans (especialment pel DICRIM) als quals han de donar a conèixer els riscos.

L'article L.125-2 del Codi del medi ambient especifica l'obligació dels municipis d'informar al públic: *"Als municipis sobre el territori dels quals el pla de prevenció de riscos previsibles ha estat prescrit o aprovat, l'Alcalde informa a la població almenys una vegada cada dos anys, per reunions públiques comunitàries o per qualsevol altre mitjà adequat, sobre les característiques de o dels riscos natural(s) conegut(s) al municipi, les possibles mesures de prevenció i salvaguarda, les disposicions del pla, els procediments d'alerta, l'organització de rescats, les mesures adoptades pel municipi per gestionar el*

risc, així com les garanties previstes en l'article L. 125-1 del Codi d'assegurances.

El control de l'ús del sòl i la seva coherència amb els riscos identificats, a través de l'elaboració de Plans Locals d'Urbanisme (PLU) i la instrucció d'autoritzacions d'urbanisme, també són part d'aquest rol de prevenció.

A més, en l'exercici de les seves competències en matèria d'urbanisme, l'Alcalde conserva la possibilitat de recórrer a l'article R. 111-2 del Codi Urbanístic relatiu a la seguretat pública.

En el context de la prevenció i la lluita contra els incendis forestals, les autoritats locals també poden realitzar treballs de protecció en llocs habitats per tal de millorar la seva seguretat si aquests treballs són d'interès general.

Finalment, les autoritats locals participen, sota l'autoritat de l'Estat, en l'organització dels salvaments i el finançament dels Serveis Departamentals d'Incendis i Salvament (SDIS).

Segons el Codi General de les Col·lectivitats Territorials, l'Alcalde també pot tenir l'obligació de prendre les mesures necessàries per evitar les infraccions de seguretat pública relacionades amb la presència de riscos naturals, en l'exercici de les seves competències policials ordinàries.

L'Estat pot substituir-lo en cas d'incompliment.

II. ANÀLISI COMPARATIVA.

II.a)-. Elements comparatius.

Centrem aquestes conclusions, d'acord amb l'objecte de l'informe, en el marc normatiu de la prevenció d'incendis. Altres aspectes de la prevenció no s'analitzen. En l'anàlisi incloem aspectes competencials, formals i de contingut de les normes.

Pel que fa a la Unió Europea, la seva regulació en aquest àmbit no ha estat substantiva. Ha establert instruments, entre els quals mereix especial atenció el Sistema Europeu d'Informació d'Incendis Forestals, EFFIS (European Forest Fire Information System), per proporcionar a les administracions nacionals competents conceptes i dades harmonitzades que permetin millorar l'eficàcia de la prevenció dels focs forestals. Són de gran utilitat les recomanacions sobre la millora de la prevenció que contenen els seus informes anuals sobre l'evolució dels incendis forestals a Europa, Orient Mitjà i Nord Àfrica, en particular en 2017.

D'altra banda, si be això queda fora del marc de l'estudi, convé recordar que subvenciona a través de diversos programes i instruments financers, i en particular el FEADER, les polítiques de prevenció.

48

II.a.1)-. Administracions competents.

La diferència en l'estructura territorial en el cas francès i espanyol, es projecta també en l'àmbit d'aquest estudi.

A Catalunya la política de prevenció d'incendis forestals correspon, en la seva reglamentació i definició, dels instruments a la Generalitat. Aquesta realitat es plasma en la pròpia normativa catalana i deriva també de la legislació estatal que reserva a l'Estat la competència de dictar normes bàsiques de protecció del medi ambient i forests, i deixa a les comunitats autònomes la reglamentació de les mesures de prevenció d'incendis forestals.

De l'anàlisi de la praxis, es detecta la importància que en la pràctica ha tingut un principi recollit també en la legislació estatal, com és el de la col·laboració interadministrativa: entre l'Estat, les Comunitats Autònomes i els Ajuntaments. De fet la col·laboració entre el govern i els ajuntaments en aquest àmbit és un element bàsic de la prevenció, amb funcions clarament establertes.

És important remarcar que les normes catalanes atribueixen diversos graus d'implicació per als municipis en funció del grau de risc d'incendi que presenta el terme municipal; i que per tant els espais de cooperació seran més importants quan existeixi un nivell de perill més elevat. Cal dir que els municipis inclosos dins la vesant catalana del projecte se situen tots ells en la franja elevada de risc.

Per tant la col·laboració interadministrativa amb el Govern és molt important pels municipis afectats, i en conseqüència cal tenir unes normes clarificadores i evitar els possibles espais de confusió competencial.

En el vesant francès, les competències corresponen a l'Estat, que les exerceix a través del Prefecte. Hi ha una clara concentració de funcions en la figura del Prefecte. Més enllà de consideracions polítiques, aquesta concentració és bona per l'eficàcia de les mesures.

El Prefecte actua tot sovint en aquest àmbit a través dels Ajuntaments, en qui recau la responsabilitat de garantir el compliment, inicial i continuat, de les mesures.

En ambdós sistemes, es fa també una crida a implicar a entitats privades en la tasca de prevenció. En aquest punt existeix un bon nivell de coherència.

II.a.2)- Els instruments preventius.

Fem referència als instruments, no a les mesures. Tal i com aconsella i promou la Unió Europea, tant del costat català com francès existeixen Instruments de Planificació, que permeten assenyalar els elements de risc, detectar la seva intensitat, i per tant definir on i de quina manera s'han d'aplicar les mesures preventives.

A Catalunya tenim d'una banda l'INFOCAT, que tot i està orientat a la fase d'extinció conté elements que permeten definir i centrar en el temps i en l'espai

les mesures de prevenció contra els incendis. D'altra banda els municipis situats en zones d'alt risc, han de comptar amb Plans d'Acció Municipal que aterren en un espai amb especials necessitats en aquest àmbit, les mesures generals contingudes en el Pla INFOCAT. No obstant no són pròpiament plans de prevenció, o en tot cas no ho són principalment.

En el cas francès, aquí si que tenim instruments específicament preventius. De fet com s'explica en l'apartat corresponent, a França es distingeixen els elements informatius dels preventius.

A continuació es mostren les diferents figures de planificació que existeixen per la vessant nord i per la vessant sud.

Vessant Nord		Escala de planificació a escala d'intervenció	Vessant Sud	
Nom			Nom	
OOFF	Ordre d'Opération Feu de Forêt	Departament dels Pirineus Orientals / Generalitat de Catalunya	Pla especial d'emergències per incendis forestals de Catalunya	INFOCAT
PDPFCI	Plan Départemental de Protection des Forêt Contre l'Incendie	Departament dels Pirineus Orientals / Province de Girona		
PAFI	Plan d'Aménagement de la Forêt Contre l'Incendie	Massís Forestal / Massif de les Alberes PRINCALB²	Pla de Prevenció d'Incendis (PPI) dels perímetres de Protecció Prioritària (PPP)	PPI de PPP
PPRif	Plan de Prévention des Risques d'incendie de forêt	Municipi	Pla de prevenció d'Incendis Municipal	PPI
PCS	Plan Communal de Sauvegarde		Pla d'Actuació Municipal	PAM
	No hi ha ca document de planificació normativa, sinó obligacions legals de compensació per als propietaris d'edificis.	Urbanització	Pla d'autoprotecció de la urbanització	PAU

² El propòsit del PRINCALB és desenvolupar plans de prevenció a escala del massís: el PAFI al vessant nord i el PPI dels PPP al vessant sud. La finalitat del document d'equivalència és garantir la coherència entre els plans esmentats anteriorment.

La vesant informativa es tradueix en la preparació, sota l'autoritat del prefecte del departament i l'alcalde, de dos documents que informen a la població:

-. El dossier departamental de grans riscos (DDRM) registre a l'escala d'un Departament tots els riscos per municipi, i el Document d'Informació de Grans Perills Municipals (DICRIM) enumera les mesures de salvaguarda basades en el risc en el territori municipal. Amb diferències podríem establir una certa equivalència amb el Pla INFOCAT i els Plans d'Acció Municipal.

El component o vesant preventiu es tradueix en l'elaboració, també sota l'autoritat del prefecte del departament, de dos documents de prevenció: el Pla de protecció contra incendis forestals, que defineix l'estratègia de prevenció d'incendis adoptada per les autoritats públiques en aquells departaments que presenten major risc (tots els del sud del país) i la seva concreció en zones d'elevat perill d'abast municipal o inter-municipal, per mitjà del pla de prevenció de riscos forestals (PPRIF).

II.a.3)- La reglamentació de les interfases urbana forestal.

Les normes catalanes i franceses parteixen del principi del risc especial que existeix en la propagació inicial dels incendis forestals en aquestes zones i en ambos cassos reglamenten mesures preventives, que es poden reforçar per circumstàncies objectives i a criteri justificat de les autoritats responsables.

Per això s'estableixen zones de seguretat, que han de quedar lliures de vegetació, en unes franges d'amplada que en el cas català són de 25 metres, com a regla general, i en el francès de 50 metres. Alhora s'estableixen calendaris d'actuació, es fixen les persones responsables (i la responsabilitat subsidiària de l'Ajuntament, que serà compensat econòmicament) i s'estableixen altres mesures.

Sembla difícil pretendre que s'harmonitzin aquestes mesures, però en canvi com exposarem a continuació, si que pot ser útil prendre nota d'algunes d'elles i promoure l'extensió a l'altra banda de la frontera.

Equivalència de textos legals en matèria de silvicultura i prevenció d'incendis:

Vessant nord		Assumpte o tema	Vessant sud	
Escala	Normativa		Normativa	Escala
Estat	LOF Code Forestier	Forests i incendis forestals	Llei 6/1988, forestal de Catalunya i Decret 64/95	Generalitat de Catalunya
			Llei de Montes 43/2003	Estat
Estat	Code Forestier	PDPFCI	-	
Estat	Code Forestier	PAFI /PPP	-	
Estat	Loi 95-120/1995 Loi Barnier	PPRif / PPI	Llei 6/1988, forestal de Catalunya i Decret 64/95	Generalitat de Catalunya
Pirineus Orientals	Arrêté Préfectoral 2017230-0001/2017	Accés motoritzat	Llei 9/1995 Décret 166/1998	Generalitat de Catalunya
Pirineus Orientals	Arrêté Préfectoral 2013238-0011/2013	Ús del foc	Decret 64/1995	Generalitat de Catalunya
Pirineus Orientals	Arrêté Préfectoral 2013238-0011/2013	Protecció de les edificacions	Llei 5/2003 i Decret 123/2005	Generalitat de Catalunya
Pirineus Orientals	Arrêté Préfectoral 20144048-0010/2014	Protecció dels càmpings	Llei 5/2003 i Decret 123/2005	Generalitat de Catalunya
Pirineus Orientals	Arrêté Préfectoral 2013238-0011/2013	Línies elèctriques	Decret 268/1996	Generalitat de Catalunya
Pirineus Orientals	Arrêté Préfectoral 2013238-0011/2013	Cremes prescrites/foc tècnic	Decret 312/2006	Generalitat de Catalunya
Pirineus Orientals	Arrêté Préfectoral 2017230-0001/2017	Carreteres i camins	Decret 130/1998	Generalitat de Catalunya

A continuació reproduïm un quadre comparatiu de la regulació a ambdós costats de la frontera:

Qüestió	Catalunya	Pirineus Orientals
Administracions competents en prevenció d'incendis en interfase urbana-forestal	Generalitat. Ajuntaments. Tasques de suport de Diputacions i Consells Comarcals. Competència marc Estat.	Estat. Consell Departamental. (principalment per les carreteres que gestiona) Municipis.
Col·laboració inter administrativa	Prevista i encoratjada.	Encoratjada.
Rang normatiu	Lleis, reglaments i normes de rang inferior. Convé clarificar.	Lleis Decrets Ordres ministerials Plans Locals Ordres de la prefectura (declinació de la llei a nivell del departament de Pirineus Orientals) Ordres municipals
Mesures principals	<ul style="list-style-type: none"> - Llei 5/2003 de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions situats en terreny forestals. - Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals. - Decret 123/2005, de 14 de juny, de 	<ul style="list-style-type: none"> - Llei 87-565, de 22 de juliol 1987, relativa a l'organització de la seguretat civil, de la protecció forestal contra els incendis i la prevenció de riscos majors. - Llei 95-101, de 2 de febrer 1995, relativa a l'enfortiment de la protecció del medi ambient. - Llei 2016-340, de 22 de març 2016, relativa a la protecció forestal contra els incendis.

	<p>mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Codi forestal - Codi del medi ambient - Codi general de les col·lectivitats territorials. -
Plànol de delimitació	<p>Si. Delimiten les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions afectades per la Llei. . Els fan els Ajuntaments. S'han de trametre a la Generalitat. Els supramunicipals poden col·laborar en la realització.</p> <p>El contingut del plànol així com la seva tramitació administrativa es defineix al Decret 123/2005.</p> <p>El termini per elaborar el plànol de delimitació és de 6 mesos a comptar de l'entrada en vigor de la Llei 5/2003.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - El Codi Forestal - El pla de prevenció de riscos naturals (PPRN), regit pel Codi de medi ambient, és un document reglamentari de prevenció per tenir en compte els riscos en els documents d'urbanisme i reduir la vulnerabilitat de les persones i els bens. - Elaborat per l'Estat en col·laboració amb les Comunes, té per objecte recollir el coneixement dels riscos en un territori donat, deduir una delimitació de les zones exposades i prescriure les condicions d'urbanisme, de construcció i de gestió de les noves construccions i utilització dels sols.
Franges	<p>Franges de protecció. Franges de seguretat (vials)</p>	<p>Obligació de desbrossament</p>

<p>Altres mesures de protecció en vegetació</p>	<p>Mantenir nets els vials interns i privats. Parcel·les interiors i zones verdes en les mateixes condicions que les franges.</p>	
<p>Amplada mínima de franja. Pots modificar-se en alguns casos?</p>	<p>Protecció: 25 metres. La llei 5/2003 estableix que a instàncies de l'administració competent és pot ampliar, o modificar característiques, però cal informe tècnic forestal.</p> <p>Protecció: de 2 a 3 metres en vials. Seguretat: 1 metre ampliable excepcionalment. (vials).</p>	<p>Protecció: 50 metres.</p> <p>La profunditat de desbrossament és de 50 metres al voltant de les cases situades a 200 metres dels boscos.</p> <p>L'obligació es pot augmentar a 100 metres per part de l'Alcalde i 100 metres per part del Prefecte (en el cas dels PPRif)</p> <p>En els vials només una gàlib de seguretat de 4 m per 4 m sense vegetació a partir del centre de la pista</p>
<p>Treballs a realitzar sobre la vegetació</p>	<p>Franja de seguretat: : una franja de terreny lliure de vegetació baixa i arbustiva, d'arbres i de restes vegetals o de qualsevol mena de material que pugui propagar el foc.</p> <p>Franja de protecció: una franja de terreny permanentment lliure de</p>	<p>Obligació de desbrossament. El Codi Forestal defineix el desbrossament com la reducció de combustibles vegetals de qualsevol natura amb la finalitat de disminuir la intensitat i limitar la propagació d'incendis.</p>

	<p>vegetació baixa i arbustiva, amb la massa forestal aclarida (densitat d'arbres adults inferior a 150 peus/ha, amb una distribució homogènia sobre el terreny), les branques baixes esporgades (un terç de la seva alçada amb un màxim de 5 metres), i neta de vegetació seca i morta durant l'època de màxim risc d'incendi, així com de qualsevol mena de residu vegetal o d'altre tipus que pugui afavorir la propagació del foc</p> <p>Mesures específiques en el cas del carreteres, autovies i autopistes i vies ferroviàries. (Decret 130/1998)</p> <p>Parcel·les interiors, s'han de mantenir lliures de vegetació seca i han de ser objecte de treballs d'aclarida. Les no edificades: els mateixos requisits que les franges de protecció. (Segons la Llei 5/2003 totes les parcel·les i zones verdes interiors han de complir els requisits de les franges de protecció.)</p>	<p>Aquestes operacions garanteixen una ruptura suficient de la continuïtat de cobertura vegetal.</p> <p>Poden incloure la poda de la vegetació que es manté i l'eliminació de romanents de restes.</p>
--	--	--

	<p>Vials interns i accés: Mantenir els vials, les zones d'accés i les cunetes netes de vegetació seca.</p> <p>Residus de la poda i neteja. S'han de triturar, portar a plantes de tractament o ser cremats, amb l'escaient autorització del Govern.</p>	
Terminis de realització	<p>Els subjectes obligats disposen d'un termini de 6 mesos a comptar de l'aprovació del plànol de delimitació per portar a terme les obligacions que s'hi regulen.</p> <p>Excepte autorització, s'han de fer entre el 16 d'octubre i el 14 de març.</p>	Un mes després del requeriment.
Plans de protecció.	Les urbanitzacions han d'elaborar un pla d'autoprotecció que s'haurà d'incorporar al pla municipal d'actuació, d'acord amb el Pla de protecció civil d'emergències per a incendis forestals a Catalunya (INFOCAT).	Els Plans de Protecció dels Boscos Contra els Incendis (PPFCI) (Codi forestal)
Foc tècnic	Hi ha una norma específica (Decret 312/2006,), que preveu determinades modalitats de foc tècnic també com a mesura de prevenció.	El Codi Forestal estableix que es poden realitzar cremes dirigides, amb el consentiment escrit o tàcit dels propietaris,

	<p>Fora de situacions excepcionals, només es pot fer entre el 16/10 i el 14/03.</p>	<p>amb altres mesures per prevenir els incendis forestals per:</p> <ul style="list-style-type: none"> - L'Estat ; - Les col·lectivitats territorials i els seus agrupaments; - Les associacions sindicals autoritzades. <p>Aquests treballs poden ser confiats a mandataris com els serveis departamentals d'incendi i salvament o l'Oficina nacional de boscos.</p>
<p>Restriccions per treballs forestals</p>	<p>16/10 al 14/03. Es pot fer foc (amb mesures) i tots els treballs de prevenció.</p> <p>15/03 al 15/10. No es pot fer foc. No es poden fer treballs de prevenció, excepte autorització. Zones d'alt risc:</p> <p>15/03 al 15 /09, no activitats que generin restes vegetals.</p> <p>15/06 al 15/09, màxim risc d'incendi.</p>	<p>Determinats pel Prefecte.</p>
<p>Hidrants</p>	<p>Cal disposar d'una xarxa d'hidrants d'incendi homologats de 100 mm de diàmetre,</p>	<p>L'alcalde ha d'assegurar l'existència i la suficiència dels mitjans de lluita contra es</p>

	d'acord amb la normativa.	incendis. En principi, una boca o un dipòsit contra incendis s'ha de trobar cada 200 a 300 metres. El flux varia des de 60 m ³ / h fins a 120 m ³ / h.
Mesures extraordinàries	Si per les zones d'alt risc. Si per espais inclosos al PEIN. En condicions meteorològiques de sequera excepcional. Prohibició de circular, excepte veïns.	Si per les zones de risc. El Prefecte i l'Alcalde poden prendre mesures específiques de prohibició, sota el seu poder policial.
A qui correspon la seva execució	Urbanitzacions o nuclis de població aïllats: les comunitats de propietaris o entitat urbanística corresponent. Sinó existeixen, responen solidàriament els propietaris obligats. Si els obligats no duen a terme les mesures els treballs, correspon als municipis fer-los. Vials interns i d'accés: correspon als municipis.	L'obligació de desbrossament és a càrrec dels propietaris de les cases que es protegeixen.
Mesures econòmiques previstes	En cas d'execució subsidiària per part municipal, es pot establir una taxa.	El Prefecte i l'Alcalde poden, en cas d'incompliment, realitzar els treballs

	<p>Pels treballs de neteja, els ajuntaments poden establir un sistema de preus públics.</p> <p>La Generalitat ha d'establir un pla anual de subvencions per contribuir a les mesures preventives.</p>	<p>automàticament a càrrec i risc dels propietaris.</p>
<p>Servituds dels terrenys afectats per les franges (com s'estableix, quan s'estableix, lucre cessant, etc...)</p>	<p>Servitud forçosa d'accés i per a fer els treballs de neteja, quan els terrenys són de titular diferent a la propietat de la urbanització o nucli de població.</p> <p>Durada mínima necessària i perjudicis mínims.</p> <p>Aplicació subsidiària de la llei 22/2001 de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent.</p> <p>Dret a una indemnització a càrrec dels subjectes obligats, que consisteix en el valor de la part afectada de la finca servent i la reparació dels perjudicis que el pas pugui ocasionar.</p>	<p>Execució d'ofici dels treballs de desbrossament després de requeriment.</p>
<p>Autorització per entrar</p>	<p>Servitud forçosa.</p>	<p>Autorització dictada pel</p>

en propietat privada i executar les franges		Tribunal.
Mesures de prevenció en la xarxa viària. Poden modificar-se?	<p>Decret 130/1998.</p> <p>Poden ampliar-se les franges.</p> <p>En funció de la combustibilitat de la vegetació, la continuïtat de la massa forestal, els incendis produïts, es podran adoptar mesures complementàries.</p> <p>Limitacions pel que fa a la vegetació per reforestar talussos i desmunts.</p>	<p>El Codi Forestal preveu una profunditat de desbrossament de 20 metres al voltant de vies obertes a la circulació pública.</p> <p>La profunditat es pot augmentar a 100 metres per a vies de prevenció d'incendis o inscrites com a tals en el pla departamental o interdepartamental de protecció de boscos contra els incendis.</p>
Infraccions i Règim sancionador.	<p>La llei distingeix entre infraccions lleus, greus i molt greus.</p> <p>S'estableixen multes fins a 600€, infraccions lleus, de 601 a 10.000€, greus i de 10.001 a 100.000€, molt greus.</p> <p>A més es poden imposar mesures correctores i indemnitzacions per danys i perjudicis.</p> <p>Es preveuen multes coercitives si no es compleixen els requeriments. Fins a</p>	<p>Independentment de les accions penals que es puguin exercir, es pot imposar una multa no superior a 30 euros per metre quadrat, subjecte a l'obligació de desbrossament contra el propietari que incompleixi.</p>

	tres multes d'un màxim de 3.000€	
A qui correspon la inspecció i el control	Als ajuntaments i a la Generalitat. Les actes d'inspecció tenen valor probatori i poden suposar la incoació d'un expedient sancionador.	L'Alcalde i el Prefecte. Les inspeccions es realitzen per: - Els agents de serveis de l'Estat encarregats dels boscos, encarregats per les seves competències forestals i juramentats a aquest efecte; - Els agents en servei a l'Oficina nacional de boscos; - Els guardes de camp i els agents de la policia municipal.
Pla de prevenció d'incendis.	Els municipis inclosos a l'Annex I de la Llei 64/95 han de tenir el Pla de Prevenció d'Incendis. La resta de municipis poden elaborar-lo de manera no obligatòria,	Els Plans de Prevencions dels Riscos Naturals Previsibles en matèria d'incendis de boscos (PPRN) (Codi forestal i Codi del medi ambient)
Instruccions tècniques complementàries (ITC) per part del Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya i documents similars a França.	Estableixen mesures de prevenció extraordinàries en camins, punts d'aigua, hidrants.	El servei departamental d'incendis i de socors emet un dictamen sobre les autoritzacions d'urbanisme: suficiència dels medis d'aigua i de les vies d'accés per les màquines de socors...

II.b)- Propostes de millora legislativa.

- Clarificació del cos jurídic en la matèria, procedint a la derogació de normes obsoletes, que resten en vigor en no haver estat derogades. És el cas per exemple, en el cas de Catalunya, d'ordres departamentals i decrets que estableixen mesures excepcionals en períodes de condicions meteorològiques especialment adverses, o amplien terminis per adoptar mesures de prevenció d'incendis en urbanitzacions, períodes que s'han exhaurit, com és el cas per exemple del Decret 46/1999, de 23 de febrer. D'altra banda, decrets en vigor mantenen remissions a normes reglamentàries derogades, com és el cas del Decret 241/1994, de 26 de juliol, sobre condicionants urbanístics i de protecció contra incendis en edificis, sense substituir-les per les normes que resulten aplicables.

- En la mateixa línia, refosa de mesures normatives disperses. No ajuda a l'eficàcia de la prevenció en les zones d'interfase urbana forestal el fet que diferents normes del mateix rang regulin els mateixos espais i situacions, com succeeix amb els decrets 64/1995, de 7 de març, i 123/2005, de 14 de juny.

- Analitzar l'oportunitat d'incloure en les normes de prevenció en matèria d'incendis forestals les mesures de protecció civil. L'especificitat del risc d'incendi forestal i l'eficàcia de la prevenció, justifica estudiar la millora de l'articulació d'ambdós regulacions sectorials.

63

- La millora de la regulació existent, amb la derogació expressa de normes obsoletes o derogades implícitament, o la refosa de disposicions disperses en diferents àmbits de regulació, ha d'anar acompanyada també d'una avaluació ex-post de les normes en vigor, tenint en compte l'absència d'avaluacions intermèdies durant la seva vigència, el que han impedit valorar l'adaptació de la regulació existent a la nova realitat en matèria d'incendis que cal afrontar amb polítiques adequades.

- Valorar l'adequació i simplificació del règim d'actualitzacions i revisions del Pla especial d'emergències per incendis forestals de Catalunya (INFOCAT), per al qual el propi Pla no estableix cap periodicitat concreta, resultaria convenient per agilitar l'avaluació de la seva eficàcia. Cal assenyalar que aquest Pla, aprovat inicialment pel Govern el 29 de setembre de 1994, ha estat objecte de tres revisions, en 2003, 2011 i 2014, i d'una actualització en 2012. D'altra banda es fa notar la necessitat d'adequar la relació de normativa aplicable que conté la versió revisada en 2014, vigent en l'actualitat, entre d'altre qüestions desfasada quant a la normativa d'estructuració dels departaments de l'Administració de la Generalitat vinculats a l'execució del Pla.

- Del costat català, proposar la redacció d'un Pla Preventiu específic, aplicable com a mínim a les zones amb risc elevat d'incendi, inspirant-se en el model francès. La seva utilitat a més seria també com a instrument que recollís i sistematitzés tota la normativa, i per tant tindria un important valor informatiu. Cal remarcar que l'EFFI considera que en el sud d'Europa és posa el focus principal en les mesures d'extinció quan concorre una emergència, en lloc de fomentar la prevenció a llarg termini.

- L'anàlisi del risc d'incendi en els estudis d'impacte ambiental d'infraestructures, no només ha de ser inicial, sinó que cal anar actualitzant-lo de manera periòdica. Primer com a recordatori, i en segon lloc per optimitzar la seva eficàcia, donat el fet que magnituds com el clima no són immutables, sinó que presenten canvis i evolucions importants.

- Dotar del major pes a les mesures de prevenció d'incendis forestals en les normes urbanístiques, i en conseqüència restringir els permisos de forma que es limitin determinats tipus d'urbanitzacions que són molt vulnerables al foc i suposen un risc per a la població i els boscos.

- Promoure la creació d'una AECT (Agrupació Europea de Cooperació Transfronterera) entre les administracions afectades pel projecte, que treballi en tasques conjuntes de prevenció i en particular i pel que fa a l'objecte d'aquest estudi, en l'harmonització de les mesures de prevenció que s'apliquen a ambdós costats de la frontera en les zones d'interfase urbana forestal. A partir de les conclusions de l'anàlisi comparada, posar en marxa els procediments interns per instar les corresponents modificacions normatives, tenint també en compte consideracions anteriors d'aquest informe.

- Proposar que la Unió Europea, dins l'actualització de l'EFFIS, implantí un mètode europeu per la caracterització i cartografia de les zones de interfase urbana forestal (IUF), proposant harmonitzar conceptes com la seva ubicació, característiques de la zona forestal que les envolta, xarxa viària infraestructures per a la defensa contra incendis, per tal de poder reforçar l'eficàcia i dissenyar accions conjuntes de prevenció en espais transfronterers.